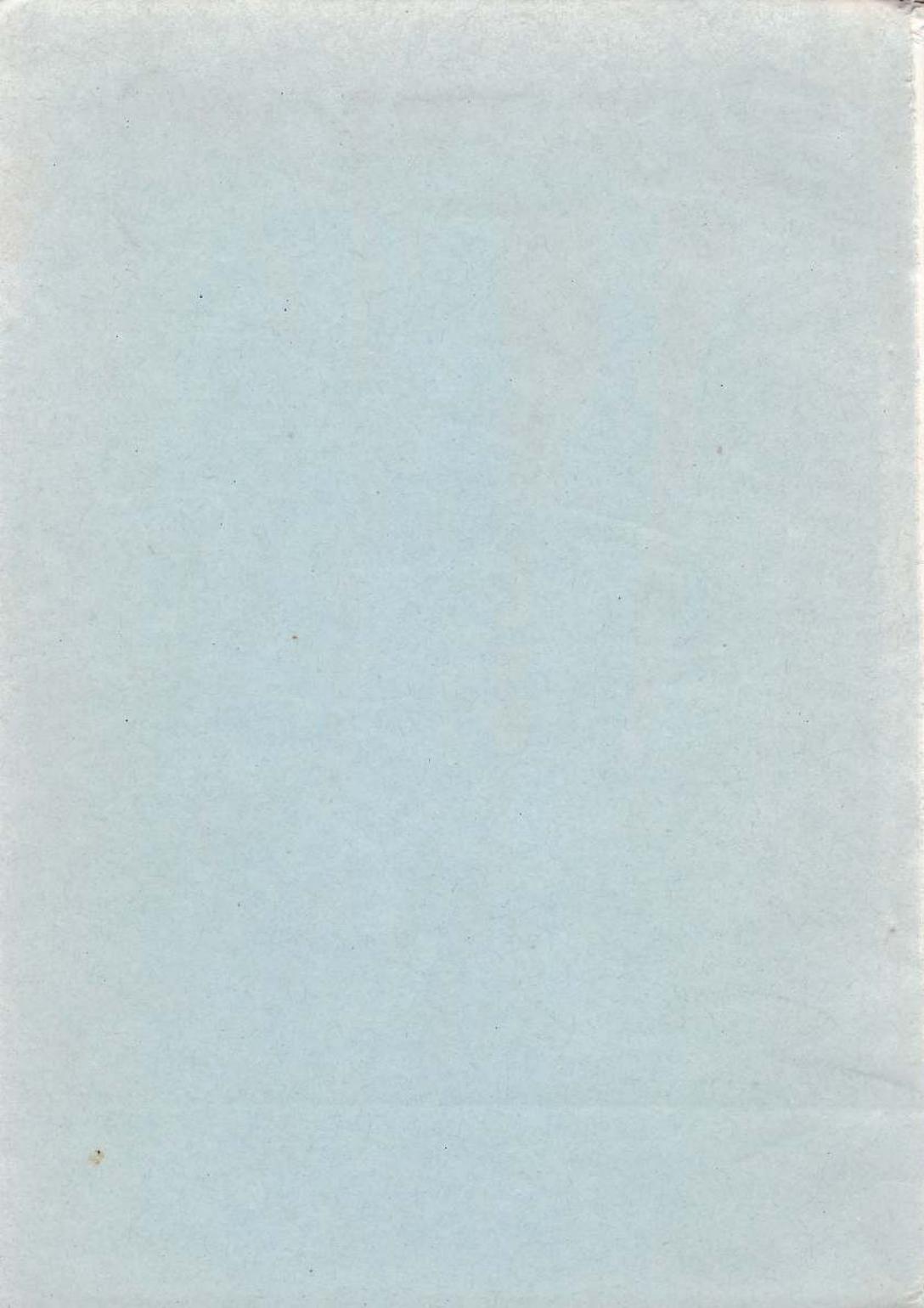
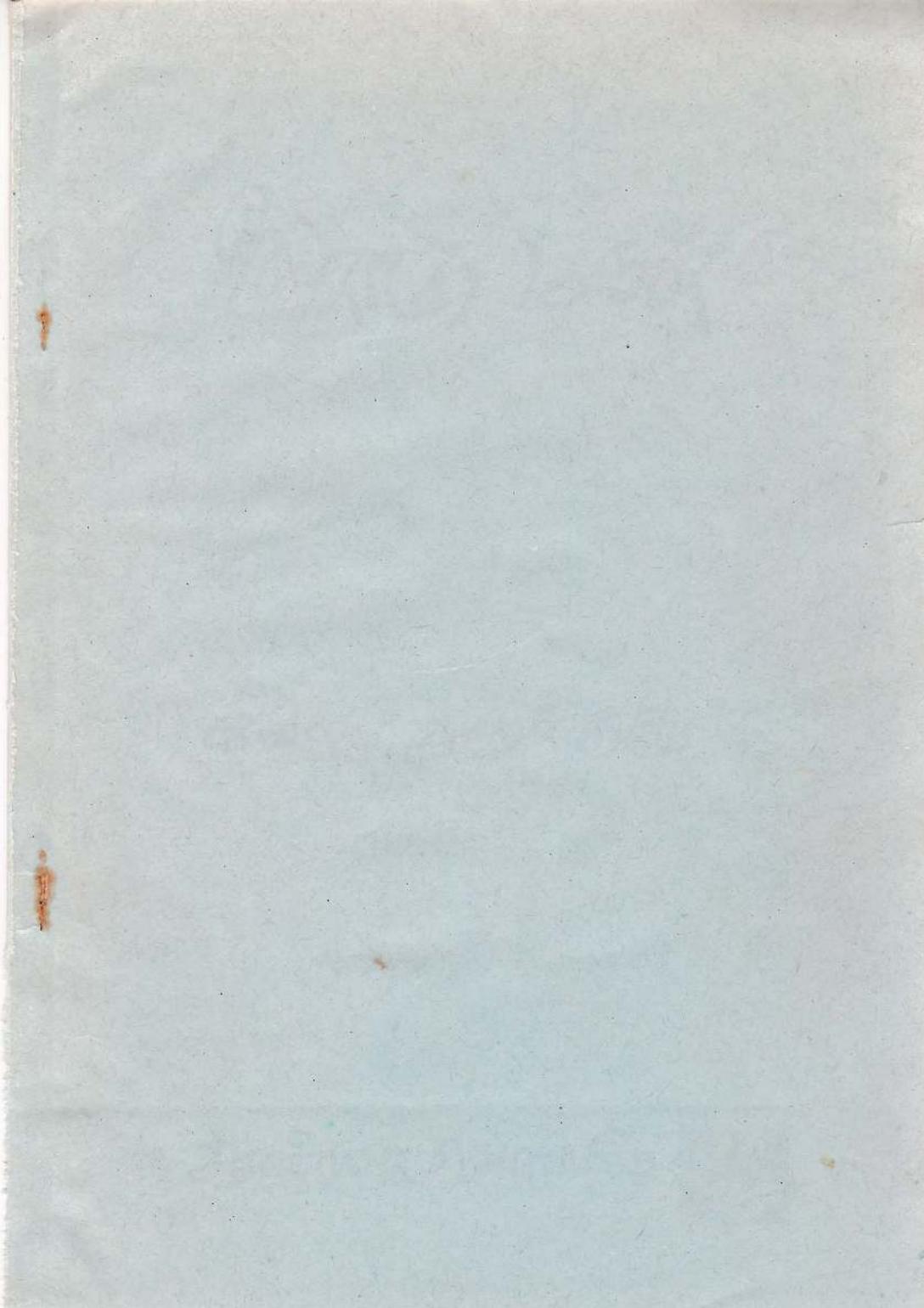

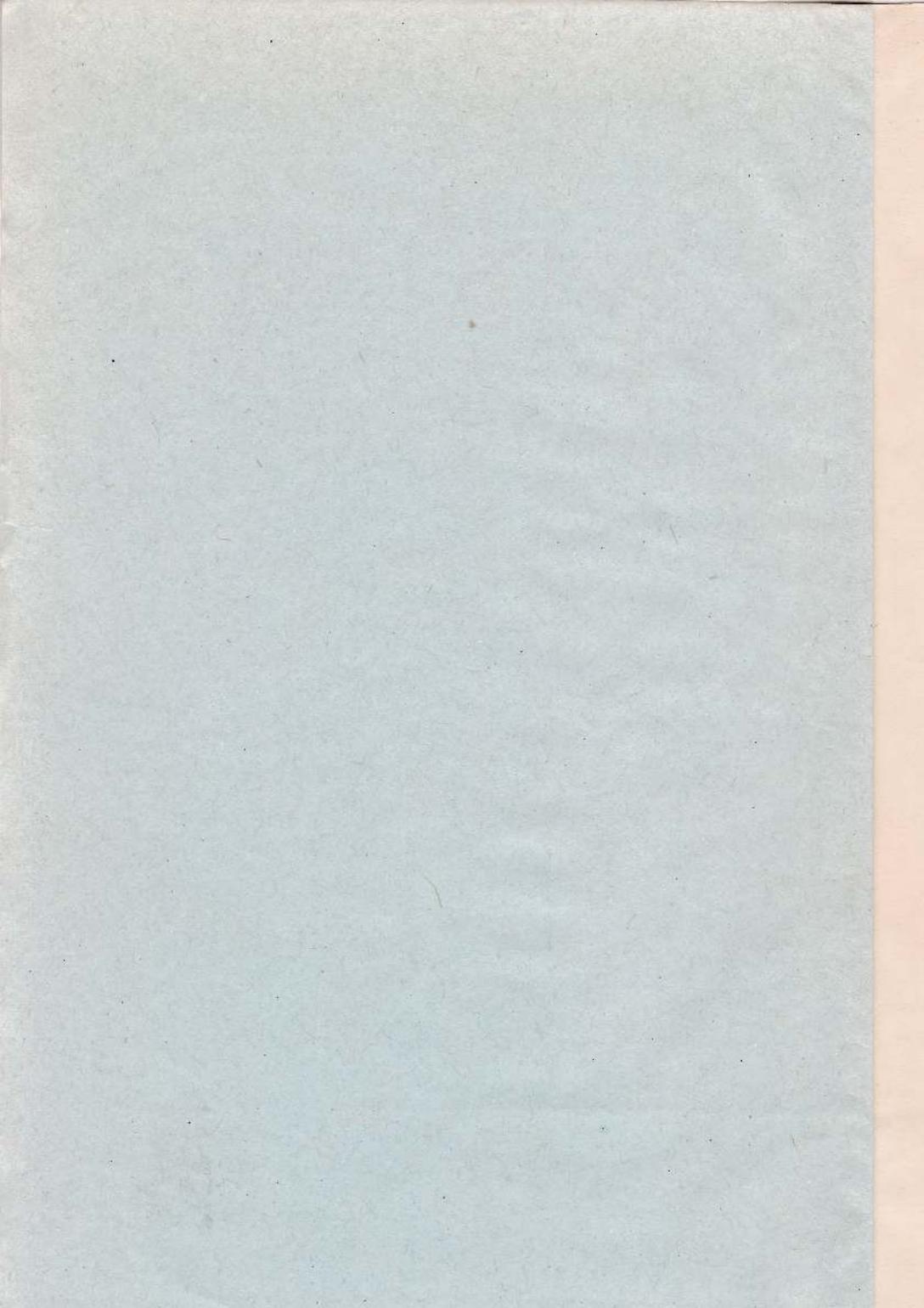
உறதமணி

எழுந்தருளியுள்ள சரேஸ்

லேதா மஹி

கேலணையார் கரேஷி

கரணையார் கெளரிபு

★ உலராத மண்
(கவிதைகளின் தொகுப்பு)

★ வேலணையூர் சுரேஷ்

★ ஆவணி 1995

★ அச்சு: ஏ. எஸ். ஜே பிரின்ரிங் வேக்ஸ்
கே கே. எஸ் வீதி,
மல்லாகம்.

★ ஒவியங்கள்: தயா

★ விலை: 70 ரூபா

என் அக்கா மகளாக வந்து
இதயத்தில் இருந்து விட்டு
பறந்துவிட்ட பாசக் குருவி
யோதிகா - யோகராசாவுக்கு
இது.

சீறுமை கண்டு பொங்கும் நெஞ்சன்

சிறுமை கண்டு பொங்குகின்ற நெஞ்சன்! தன்னைச்
 சிதறடித்தும் அறங்காக்கும் தியாகி. இச்சைப்
 பொறிகளுக்குள் விழாத புனிதன் — ஈழப்
 புலிமறவன் அரும்பெருமை விளங்கும் நுண்மை
 அறிவு மனச்சாட்சி கொண்டு சிலிர்ப்பால் நெஞ்சை
 அள்ளுதமிழ்ப் பாட்டுமேழும் சுரேஷ்! வாழி!
 பறிகொடுக்கும் பழம்வழமை மாறப்பாடு!
 பறித்தவற்றை மீட்டுக்கும் வீரம் பாடு!

மானாடற்கு மானாடன் செய்கொடுமை வீட்டு
 வளவிலென்ன வடதுருவப் பணிக்குள்ளென்ன
 தானறிந்தால் சினந்தெழுந்து சாடிப்பாடும்
 சான்றாண்மை தமிழ்ப்புலமை! அதனைவிட்டு
 ஏனெனக்கு விண்கிக்கல் என்றே எண்ணில்
 எறிந்தெழுது கோல் ஊர்கள் எல்லைக்கோடு!
 ஆளாமட்டும் வீண்விரயம், தேவை, தீர்த்தி
 ஆசையினைத் தவிர்த்தெளிமைப் பலத்தினூடு
 மானமிக்க மானாடத்தை உருவாக்கற்காய்
 வழிகாட்டும் தமிழீழம் படைக்கப்பாடு!

கண்முடித் தலைமுறைகள் களைத்த பச்சைக்
 கற்பனையில் மாண்டு பகற் கனவீற் காலம்
 மண்ணாடிக்கும் சிரழிவை மாற்றி இன்னுள்
 மனங்குமுற வைக்கும் அக் கிரமம்கோடி
 கண்கண்ட வகையினிலே கனன்று பாடு!
 காலத்தின் கோலத்தைக் கவியில் கீட்டு!
 உண்டின்ற கற்பனையால் பகிழீங்காது!
 உழைத்தீழ விடுதலையுள் படைக்கப்பாடு!

யாழ், இந்துக் கல்லூரி,
 யாழ்ப்பாணம்.

பண்டிதர்
 ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

கவிதையைக் கைப்பிடித்த புதிய மாப்பிள்ளை

கவிதை 'மொழிகளின் அரசி'
எல்லா வரி வடிவங்களும்
வாயின் வாசலோடு நின்றுவிட
கவிதை மட்டுந்தான் குருதிவரை போகும்.
கவிதையை உரத்துப் படிக்கும் போது
கவனம் வேண்டும்.
உரகம் போது உதிகள் தீப்பிடித்துக் கொள்ளலாம்.
நரம்புகளோடு இணையும் கவிதையிலேறி
காற்றில் மிதக்கலாம்.
முகில்களைத் தொட்டு விளையாடலாம்.
குயில்களோடு உறவாடலாம்.
நிலவுக்கு மனிதனை அனுப்பி வைக்க
விஞ்ஞானிக்கு ஒரு விரைவுவண்டி வேண்டும்.
கவிஞனுக்கு அது கூடத் தேவையற்றது
கவிதையிலேறியே
அண்டவெளியை அளந்து வருவான்.
வல்லமையின் மொழிவடிவம் கவிதை.
கவிதையைக் கைப்பிடித்த புதிய மாப்பிள்ளை
வேலணையூர் சுரேஷ்,
வாசனை கமழ வாசலில் நிற்கிறான்.
வேலணை வயல்களில் விளைச்சல் அடிகம்.
யோன் விளையும் பூமி
பூத்துக் குலுங்குகின்றது.
மாரீசங்களுக்கும் பின்னே ஊர்கோலம் போகும்
முதிரா இளங் கவிஞர்களுக்குள்ளே
வேலணையூர் சுரேஷ்
தாயகத்தை காதல் செய்யும் தனிப்பிறவி.
இவளின் விழியோடும் திசைகளோ
வித்தியாசமானவை.

இவனின் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும்
இதயத்திலிருந்து எழுந்து வருவதால்
சரி பிழை பார்ப்பதற்கு தராசுபடி வேண்டியதில்லை
வேலணையூர் சுரேஷ்

சொற்களைத் தேடியுக்கி அச்சுக்கோர்க்கும்
அச்சுக்காரனல்ல

உணர்ச்சி ஆறாய் ஒடுவதால்
கரைகளுக்குள் இவன் கட்டுப்பட்டவனல்லன்,
ஒப்பனையற்ற முகத்தோடு
உலாவரும் இவனின் கவிதைகள்
கற்பனையில் கருத்தரித்தவையல்ல.
கோபத்தின் வீரியத்தில் சூல் கொண்டவை.

இவன்
பூவுக்கு புதுரத்தம் பாய்ச்சி
போராட வழியணுப்பும் புலவன்.
சின்னத்தனங்களுக்குத் திழுட்டி எரிக்க
எண்ணெய் வழங்கும் இளையபாவலன்.
இவன் நம்பிக்கையின் நாற்றங்கால்.
நாட்டு விடுதலைக்கான பாட்டுக்காரன்.
உறங்கிக் கிடக்கின்ற ஊரைத் தட்டியெழுப்பும்
'பெருங்குளத்து அம்மன்' புகைமணி
பாதை தெரிந்த பயணி
பொய்யேதும் நான் புனையவில்லை.
வார்த்தைகளை அளந்தே வைக்கின்றேன்.
தாயகத்து மண்ணுக்குக் காயங்கள் ஏற்படுத்துபவனை
தண்டிக்கத் துடிக்கும் தமிழ்க்கவிஞனென்று
சின்னப்பையனாகச் சந்தித்த போதே
இந்தத் 'திக்குச்சியைத்' தெரிந்து கொண்டேன்.
பச்சைத் தளிருக்குப் பாராட்டுக்கள்.
உச்சிக்கு வரவிருக்கும் உதய நிலவுக்கு
எனது வாழ்த்துக்கள்

நன்றி

முத்தூர் கீழக்கு,

முத்தூர்.

23-08-1995.

அன்புடன்,
புதுவை இரத்தினதுரை

என்னுரை

என் பிரியத்திற்குரியவர்களே!

உங்களை

வாசலிலே வைத்தே வார்த்தைகளால் வழிமறித்து

கனக்கப் பேசி சினக்க வைப்பதில்

எனக்கும் பிடிப்பில்லைத் தான்.

என்றாலும் எண்ணியதை

எழுத வேண்டியதைக் கூற வினாகின்றேன்

கைபிடித்தென்னைக் கவிதை எழுதென்று

யாரும் கற்றுத் தந்ததில்லை; கற்கவுயில்லை.

நெஞ்சைப் பிழிந்த நிகழ்வுகளும்

நெருப்பாய் கனன்ற நினைவுகளும்

நீங்காது; பனஉணர்வுகளில் நிகழ்த்திய அதிர்வுகளை

அவ்வப்போது கவிதைகளாக்கி குறித்து வைத்திருந்தேன்

அவற்றின் தொகுப்பே உங்கள் கரங்களில்

“உலராத மண்” எனப் உலாவருகின்றது.

“களத்தி” க்குப் பின் கனன்ற வரிகளால்

உலராத மண் உருவாக்கம் பெற்றது

வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பே

வார்த்தையின் சிருஷ்டிப்பால் கவிதையாக பிறக்கின்றது

வாழ்வெலும் நெடிய பயணத்தில்

வழியில் இடறிய துன்ப துயரங்களும்

விழிமூடி உறங்கும் வீரர் தியாகங்களும்

வெற்றிக் களிப்புக்களும் பெற்ற உணர்வுகளை

உள்வாங்கி உருவானதே உலராத மண்.

வார்த்தைக்காய் நாம் காத்திராமல்

வார்த்தை எமக்காக காத்திருக்கும் போது

வரிவரியாய் எதிர்பாராமல் வருவதே கவிதை என்பார்கள்

ஆழ்ந்த சிந்தனையால் அபூர்வமான உண்மைகளை

அடி ஆழத்திலிருந்தே அள்ளித் தரும்போதே

அந்தக் கவிதை சக்தி நிறைந்ததாகின்றது.

அப்படியானால் ஒருவரது கட்டளைக்காய், கட்டாயத்திற்காய்

உடன் உதிப்பது கவிதையாகுமா?

இந்த நிலையில் எந்தன் கவிதைகளை
எந்த வகையில் நோக்குவது?
சிந்திக்கக் கூட சிலமணி நேரமுயின்றி
அந்தரப்பட்டு அச்சேறிய கவிதைகளும்,
அரங்கேறிய அரங்கப்பாக்களும் இத்தொகுப்பில் உள்ளது.
காலத்தின் தேவைக்காய்
கலங்காது, அணர்ச்சாதுடன் மலர்ந்துவைகளில்
மலர்ந்து மணம்விசிய கவிப்புக்களோ
மண்ணிற்கு என்னை இலம்காட்டியது.
தன்னிகரில்லாத தலைவனின் காலத்தில்
"நானும் வாழ்ந்தேன்" என்பதில் நிறைவடைகின்றேன்.
எந்தன் வாழ்விற்கும், வளர்ச்சிக்கும்
இந்த மண்ணில் பலர் உந்துதலாய் இருந்துள்ளார்கள்.
கல்விக்கு வழிகாட்டி கொழுகொம்பாய் திகழ்ந்தவர்
என்பாமனார் மாணிக்கவாசகர் அவர்கள்,
கலைபுலகில் நான்புக புதுவிசை தந்தவர்
கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள்,
மூலைக்குள் இருந்த என்னை
முற்றத்திற்கு கொண்டுவந்த பெருமைக்குரியவர்
இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்கள்
மாற்றமொன்று என்னில்மலரக் காலான குருநாதர்
கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள்,
மற்றுமென் வளர்ச்சிக்கு உற்சேர்த்த
மணம்கவர்ந்த கவிஞர்கள் பெரியோர்களும்;
வெளிவந்த என் ஆக்கங்களிற்கு
களம்தந்த கலை ஊடகங்களிற்கும்
இந்நூலை ஆடைகட்டி அலங்கரித்து அச்சேற்றிய
A. S. J அச்சகம் மரியதாஸ் அவர்கள்
ஓவியங்களை வரைந்துதவிய ஓவியர் தயா அவர்களுக்கும்
ஒற்றுரு கலைஞர் ஆனந்தராஜன் அவர்களுக்கும்
அனைத்திற்கும் மேலாய்
உயிரிவிய நண்பன் பு. சத்தியமூர்த்திக்கும்
எந்தன் உளங்கனிந்த நன்றிகள்

81, சிறவுண் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

அன்புடன்
இ. சரேஷ்

தாயே தமிழே வணக்கம்!

தாயே தமிழே வணக்கம் என்னை
தந்தேன் உனக்கு இணக்கம்.

நீயே வாழ்வின் உயிரம்மா — எந்தன்
நெஞ்சினில் வாழும் பயிரம்மா.

பைந்தமிழ் என்தமிழ் தேன்தமிழே

பாவலர் போற்றிடும் செந்தமிழே.

தாயே உனக்கோர் படையுண்டு — உன்னை
தொடுவோர் தலையோ பலதுண்டு.

தமிழே எங்கள் மொழியம்மா — உந்தன்
தலைவன் அவனோ புலியம்மா;

நாவினில் வந்து அமர்ந்தவளே — உயிர்

நாதமாய் நெஞ்சில் நிழிர்ந்தவளே;

சாவினும் என்வாய் பேசுமம்மா — நான்

சரிந்தாலும் உன்மணம் வீசுமம்மா.

தமிழுந்தன் பெருமைக்கோ ஈழல்லை — இந்த

தரணியில் உனக்கோர் நாடில்லை.

பூமியில் நாமுண்டு பாரம்மா — எம்

“தமிழீழம்” பெறும்வரை போரம்மா;

● புலிகளின் குரல்...

1994

!ங்கக்ணை ழுவிக யவிக

பிஞ்சு மனம்

எமது தாய்நாடு

“தமிழீழம்”

எமது தேசியக் கொடி

“புலிக்கொடி”

எமது தேசியத் தலைவா

“பிரபாகரன்”

என்றெல்லாம்

நன்கறிந்த பிள்ளையிடம்

இந்தா படியென்று

அந்தப் பாடப் புத்தகத்தை

எப்படிக் கொடுப்பது?

“வாளேந்திய சிங்கம்” நிற்கும்

சின்னம் பொறித்த

தாளுடன் தொடங்கும் அந்நாலை

விரித்து.....

விளங்கிப் படியென்று அவனிடம்

என்னென்று சொல்வது?

சிறிலங்கா நாட்டின் “தேசிய கீதம்”

அலங்கரிக்கும் முன்பக்கத்துடன்

அணிவகுக்கும் பாடங்களை

விளங்கிப் படியென்று.....

அவனிடம் எப்படிச் சொல்வது?

சிங்கத்தின் சின்னம் இந்நூலில்

அங்கம் வகிப்பதெனில்...

தமிழரின் "வேங்கைச் சின்னம்"

எங்கே போனது? என்பானாயில்

எந்தன் நிலை என்னாகும்?

இலங்கை நாட்டிலிருந்து

இந்நூல் வருவதெனில்

ஈழநாட்டிற்கு

விலங்கையிட்டது யாரென்று

வினா வெடுப்பானாயில்

நான் ஏது செய்வேன்?

இப்படி இருக்கையிலே

தாய்நாடு இலங்கையென்று

வாயெடுத்து நான்கூற.....

பேய்விடு இலங்கையென்று

பதிலுரைத்தால்...

எந்த முகத்துடன் அவன்முன் நிற்பது?

● வெளிச்சம்

கார்த்திகை 1994

இத்தனை துயரம் எத்தனை காலம்

பண்டைத் தமிழ்ப் பரம்பரையின்
பண்பாட்டுக்கு இலக்கான பூமியில்
நண்டைப் பிடித்து வந்து
நாலு பணம் உழைக்கும்.....
தொண்டைத் தொழிலாகக் கொண்டவர் நிலமிது
கொண்டைக்குப் பூசுருடி
“கோடி” யழகு பார்த்திங்கே
இன்றைக்கு வழியின்றி இருப்பவர் போல் அல்லாமல்
வண்டைப்போல் தேன்குடித்து
வாழ்வு மணம்விச வாழ்பவர் குலமிது!
சண்டைக்கு எனச்சொல்லி அயலில்
வந்து குந்திய எதிரிகளால்.....
என்றைக்கும் துன்பமென்று தெரிந்திருந்தும்
அச்சமின்றி துயின்று பழசிய ஊர்தில்
அன்றைக்கும் அப்படித்தான்;
அழகான அவ்வூர் அமைதியாய்த் துயின்றது!

வரலாறு (ராய) ராஜலித்ய
படர்ந்த திசை வியாதி மூலம்
கடர் ணையூர் சாரிஷ் குமரன்

பாதியிரவின் பயணம் தொடர்கையில் தான்
எதிரி ஊதியனுப்பிய ...
எறிகணை மோதி வீழ்ந்து வெடித்தது.
பீதியுற்ற உயிர்கள் எழுந்து துடித்தது.
நீதியற்ற செயலால் இங்கே ...
நின்ற மரங்கள் சரிந்து முறிந்தது
மூன்று குழந்தைகள் மூச்சை இழந்தது.
கன்றை இழந்த கறவை அழுத்தி
அன்றைய கொடுமை அகன்றே சென்றது
இத்தனை துயரம் எத்தனை காலம்?
என்று அவ்வூர் எழுந்து நிமிர்ந்தது,
ஒன்றல்ல நாறல்ல... ஓராயிரம் கல்லறைகள்
இன்னும் எழுந்தாலும் பரவாயில்லை!
நன்றல்ல என்று தெரிந்திருந்தும்
நாட்டிற்கு துயரிழைத்தவரை....
இன்றல்ல என்றைக்கும் விடமாட்டோம் என்றதவ்வூர்.

● வெளிச்சம்.

● கவிதைச் சிறப்பிதழ்.

ஐப்பசி 1994-புலவர்களைக் கரையாயிடுகிறது

மதீலோர (மா) மரம் அழுவது ஏன்?

மதீலோர மின்கம்பத்தின் மின்கம்பிகளைத் தொட்டபடி வீதிக்கு கிட்டவாய்..... விசாலித்த (மா) மரம். "தொட்டால் அடிக்கும்" என்று முன்பெல்லாம் சொல்லும் மின்கம்பிகள் "தொட்டால் கடிக்கும்" என்பது போல் மாட்டு வாலாய்த் தொங்குகையிலும் கட்டெறும்பும் சுடியெறும்பும் அதில்! வீட்டுக்குள் மின் குமிழ்களின் கூட்டுக்குள் பூஞ்சணங்கள். பாட்டு பெரிய "செற்" றில் போட்டுக் கேட்டு பலநாட்கள். குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் குழந்தையின் தலையணையும், பால்சூப்பியும் சூப்பி விளக்கில் கொப்பி விரித்து தவணைப் பரீட்சைக்காய் தங்கையின் படிப்பு அப்பிப் படிந்த இருட்டுக்குள் சிறு ஒளிக்கீற்றில் நின்றபடி அப்பா தன் வியாபாரக் கணக்கெடுப்பு

ரம வ்யாக்பாகடு
"முருகிக்ர்மலி"

ய்முலிகைகுக்யூஉ நிரு நிரு
முருகிக்ருடு க்வாக்பாகடு ருரலிக்கு
முருகிக்ருடுய்முலி ருராக க்கடு
.....கக்யூஉ க்ருடுகலு க்வய்முலி
முருகிக்ருடுய்முலி க்ருடுகலி ருர

எப்போது இந்த நிலை மாறும்? இப்படி கலிக்கு
படர்ந்த தூசி விலத்தி மீண்டுமிவற்றை கலகலு
சுடர வைப்பது எப்போது? க்ருடுகலு க்வய்முலி
குளிர வைத்து குளிர்மானம் க்வய்முலி க்வய்முலி
களைதீரக் குடிக்கும் காலம் வருமா? க்வய்முலி
வெள்ளைப்பறாவின் சிறுகசைப்பில் இங்கே
உள்ளதெல்லாம் உயிர்க்குமென்று யார் சொன்னது?
"மின்சாரம் இந்தா பின்னேரம்" பாக்பாகடு
என்றதோர் அங்கலாய்ப்பில் க்வய்முலி க்வய்முலி
வந்தென் மேனியை வருடிச் சென்றவனே!
வா ?
நீ அறுத்தெறிந்தது படுகை க்ருடுகலி படுகை
மின்கம்பியில் முட்டிய என் இலை தண்டுகளை;
ஆனால்... பாக்பாகடு க்வய்முலி க்வய்முலி
அறுபட்டதோ உன் கனவும் சுற்பனையும் க்ருடுகலி
நானிப்போ அழுவதெல்லாம் க்வய்முலி க்வய்முலி
என்னை நினைத்தல்ல! க்வய்முலி க்வய்முலி
உன்போன்ற தலைதெறித்த மனிதர்களை க்வய்முலி
எண்ணித் தான்! க்வய்முலி ரம வ்யாக்பாகடு
ஆனால் நானோ க்வய்முலி க்வய்முலி
மீண்டும் மீண்டும் துளிர்க்கிறேன். க்வய்முலி
; க்வய்முலி க்வய்முலி
* வெளிச்சம் க்வய்முலி க்வய்முலி
வைகாசி 1995, க்வய்முலி க்வய்முலி

கொடிகாமம் வர “வேர்க்கிறது”

முசி முசி உழக்குகையிலும்
முன்னேற இயலாமல் இருக்கிறது
வீசும் காற்று வழிமறிக்கிறது.
வெய்யில் முகத்தில் அடிக்க.....
ஏச வேண்டும் போலிருக்கிறது.
யாரை ஏசுவது ...?

முன்னே பரந்து கிடக்கும்
முழங்காலன்வு குழிகளையா?
பின்னேயிருக்கும்
என்போல் மூன்றுமடங்கு பார்ச்சுமைகளையா?
எதையெண்ணிச் சினம் கொள்வது?
என்னால் இயலாத ஒன்றுதான்.
என்றாலும் ...?

எனது நாளைய வாழ்வு; நகர்வு?
விறகை இழுத்தே விறகாய்ப் போன
வரிச்சல் உடம்பு களைக்கிறது.
வியர்வையில்லாத் தேகம் தோய
மலையே வரினும் தலையே சுமக்க
ஓயாது உழக்குகின்றேன்...
'களை' யை நோக்காது பளையை நோக்கி;
அடித்த பாம்பாய் உடம்பு உழல்கிறது.
என்னால் இயலாதே என்றபடி
முன்னே நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன்.
கண்ணில் பட்டது
“கொடிகாமம் வர “வேர்கிறது”
உண்மை தான்
கொடிகாமம் வர வேர்த்தது
களைப்பால் மட்டுமல்ல;
கொடிகாமத்து வீதியின் குண்டு குழிகளைத்
தாண்டுவதை நினைத்தும் தான்;

கோட்டை கோணைச் நாட்டை இழப்போமா?

நீரின் ஆழத்தில் நெருப்பு மனிதர்.

இனி :

அலரி மாளிகைக் கருகில்

பங்கரை வெட்டி படகுகளைக் கட்டு:

கடற்படை வீரர்களை

கண்ணெதிரே அழைத்து

கண்டி, ஹற்றவில் இருக்க இடம்கொடு!

நீரருகே நின்றாலே நீறாகிடுவார்.

“அங்கயற்கண்ணி நீரடி நீச்சல் பிரிவு,

சுலோஜன் நீரடி நீச்சல் பிரிவு”

இங்கே உருப்பெற்றது எதற்காக?

நீருக்கடியில் மீன் பிடிப்பதற்காகவா?

அன்றேல்

ஈராக்கில் இருந்து எண்ணை எடுத்து வரவா?

இல்லையே... !

எதிரிக்காகவே எல்லாம் இங்கே உதயமாகின்றது.

“கடற்புலி” பிறந்ததும் கடற்படை கலங்கியது

கடற்புலி வளர வளர

கடலேழும் புலிகள் கைக்குள் கிட்டியது.

“நீரடி நீச்சல் பிரிவு”

கடற்புலிக்குப் பிறந்த கைக்குழந்தை
 தலைநகர் வாசலில் அதன் முதற்தளையெடுப்பு!
 "திருமலை" தமிழீழத்தின் தலைவாசல்
 தமிழன் உயிர்வாழ்ந்த தேசம்.
 குளக்கோட்டன் அரசாண்ட மண்
 குச்சுவெளியுடன் கும்புறுபிட்டியை
 மிச்சமின்றி பகையிடம் எப்படி இழப்பது?
 "துறைமுகம்"
 பெரிய கப்பல்கள் தங்குமிடம்;
 பூரண பாதுகாப்பு
 நிறையப் படைகளை நிறுத்திய துமிர்.
 பீரங்கிப் படகுகள் தரிக்கும் தளம்.
 யாரங்கு புகுவார் என்ற இறுமாப்பு
 கற்பனைக் கோட்டையில் மிதந்த எதிரியை
 சொற்ப நேரத்தில் சிதற வைத்தது;
 "ஜெரிடி" யின் தாடியில் பிடித்து
 கன்னத்தில் அடித்த அடியை ஒத்தது.
 "ரணசறு, ரூயா" பிணம் தின்னிகள் ஏறும் வாகனம்.
 தமிழரின் குருதி குடித்த இரும்புக் கலன்கள்,
 நீருக்கடியில் ஊர்ந்த புலிகளால் நிர்மூலம்;
 புலிகளின் இலக்கு; கிழக்கு!
 இனி ...
 தலைநகர் வாசலில் இடி முழக்கு!
 கோட்டையில் மீண்டும் கொடியேற ...
 கோணேசர் கோபுரத்து மணியசைய ...!

இனிம்...

பேசலாம் வாரங்கள்?

“பலாலி” யில் படையினர் நிலம் கீறி விதைக்கும். அலுவலில் மும்முரமாய், முழுமுச்சாய் ..? .. ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குள் ஆங்காங்கே வீடுகளுடைத்து “திருடி” அள்ளப்பட்டவை போக எச்சசொச்சங்களுக்குள் இருந்தும் “கலப்பை, மண்வெட்டி” தேடிப்பெறுவதில் உசாராய்...! கடற்படைக் கப்பல்களைச் சிதறடித்து படையினரின் “பொருட்கள்” நகர்வை இறுக்கி கடற்புலி “கடற்பூட்டு” இட்டுள்ளது. “எறிகணைகள் தொட்டு எல்லாமும்” “பறக்கும் பல்லக்கு” காவித்தரும் என்றிருந்த படைக்கும், அரசிற்கும் சாவுமணி யடித்தனர் வரம்புலிகள்!

"அச்சாணி இல்லாததேர் முச்சாணும் ஓடாது"
 என்பது பழமொழி,
 உச்சிக்கு மேல் உதவுவார் இன்றேல்
 மிச்சப்பேர் நகரார்!

அச்சம் படைக்கு எச்சரிக்க
 வான்படைக்கு விழுந்த வெள்ளிடி
 "வயிற்றிலடிக்கும்" என்ற ஏக்கமே
 படையினரை ..

புழுதி விதைப்பிற்கு தயாராக்கிக் கொண்டதாம்!
 இப்போது
 "பொருளாதாரத் தடை" எமக்கு மட்டுமல்ல
 இங்கே வாழும் எங்கள் எதிரிக்கும் தான்!
 இனிப்...

பேசலாம் வாருங்கள்,
 "பொருளாதாரத் தடையை"
 யார், யாருக்கு நீக்குவது என்பது பற்றியும்,
 கடற் கதவுகளைத் திறப்பது பற்றியும்,
 ஓர் முடிவுக்கு வரவே
 இனிப்...

பேசலாம் வாருங்கள் !!

“அடி” விழுந்த அவ்ரோ!

உயர உயரப் பறந்து

தாயவள் மண்ணிற்கு துயரமிழைத்த அசுரப் பறவை,

உச்சிக்கு மேலே உரசித் திரீந்து

எச்சமிட்டு தேசத்தை எரியூட்டிய “கொள்ளிப்பேய்”

ஆகாயத்தில் சிறகடித்து, சிறகடித்து

ஆருயிர்களை

ஆ; காயப்படுத்திய அநியாயப் பிசாசு,

“நரபலி” எடுத்த பழியை

நிறையவே சுமந்த குற்றவாளிக் கழுகு

நீதிமன்றில் நிறுத்தி நியாயம் கேட்பதற்கு

மீதியாய்த் தப்பிய உயிர்களும்

இடிந்த சுவர்களும்,

முறிந்த மரங்களுமே சாட்சி சொல்லும்.

“குண்டு சுமக்கும் குருவி” யின் இரைச்சல்

காதை நிறைக்க ஊர் பரபரக்கும்.

வந்த குருவி எச்சமிட்டு விட்டுப் போகும்.

இந்த மண்ணின் உயிர்கள் கூடியமும்.

எந்த நாளுமே மரணஓலம் எழும்.

கற்குவியல் போன்ற தசைக்குவியலுக்குள்ளே

யார், யாரென்று தேடுவதே எமக்கு காலைக்கடன்.

குண்டுக் கிரையான “மனித இறைச்சி” யை

கைகளில் அள்ளிக் கண்ணீரால் கழுவுவதே தொழில்

உரிமைக்காய் “உதிரமும் தசையும்” நிறுத்த போதும்.

வேர் அறுபடாத விருட்சமாய் வாழ்கிறோம்.

“நிலாவரை”

அசுரக் கழுஞ் சுகால மரணம்
அடைந்த இடம் மட்டுமல்ல.

“அடிமுடி” அறிய முடியாத

புலிகளின் வீரத்திற்கும் அந்த இடம்தான் குறியீடு.

“உயர் தலைவன்” வழியில் வந்தவர்கள்

கையிலிருந்த கருவி குண்டு கமக்கும் குருவி” யை,
குறி பார்த்ததும் பொறி கக்கியது அந்தப்பறவை.

ஈரெட்டு மணிக்ஞள் இரு “அவ்ரோ”

உயிர்விட்ட செய்தி உலகை எட்டியது.

ஊரிருந்தோர் விழிகள் மட்டும்

“உலக அகிசயத்தை” நேரிருந்து பார்த்தது.

“இனிச் சாகலாம்” என்பதைத் தவிர

வேறெந்த வார்த்தைகளும் வாய்க்கு எட்டவில்லை.

“அவ்ரோ”

அடிவிழும் மட்டும்தான் ஆகாயத்தில்;

அடுத்த நிமிடம் வானத்தில் மிதந்தது

இந்த மண்ணும், மக்களும் தான்!

காற்றுக் கூட விலிவடித்துக் கேலி செய்தது.

முறிந்த மரங்களும், இடிந்த சுவர்களும்

உறவைப் பிரிந்த உயிர்களும்,

நேற்றுத்தான் தலைநிமிர்த்தி கைகொட்டிச் சிரித்தன.

கடலலை எழுந்து உடுக்கடித்து

“கடலல்ல வானும் புலிகளின் கைக்குள்” என்றது.

விடுவோமா இனி.....?

வானம் எம் வசம்

1995

நிலாவரையில் நீறு நுக்கவு

அந்தக் கிரகரேக் கழகு

— ஓர் பாடல் —

நிலத்திலும் நாங்கள்

நீரிலும் நாங்கள் — நீல

வானிலும் நாங்கள் — இனி

ஏனுமோ வாங்கள்?

எட்டாத வானில் சிட்டாகப் பறந்தாய்

எங்களின் தலைமேல் எமனாகித் திரிந்தாய்

வேட்டுக்கள் தீர்த்தே வினையாடி மகிழ்ந்தாய்

வெந்தவர் மடியில் துகளாகி விழுந்தாய்.

சப்பல் “டோறா” வும் தப்பாது — இனி

“சுப்பர் சொனிக்” கும் தப்பாது.

வானேறி வந்தால் ‘நான்’ என்ற செருக்கு

வந்துநீ வீசிடும் குண்டிலோ நெருப்பு

கண்முன் எத்தனை உயிர்களின் மரிப்பு

கடவுளே தந்தார் அதற்கொரு தீர்ப்பு

சப்பல் “டோறா” வும் தப்பாது — இனி

“சுப்பர் சொனிக்” கும் தப்பாது.

அண்ணாந்து பாரக்கும் உயரத்தில் எழுந்தாய்.

வேங்கைகள் ஏவிய கணையோடு விழுந்தாய்.

கண்ணாரத் தமிழினம் கண்டதோர் காட்சி.

காவியத் தலைவன் பேருக்கே மாட்சி.

சப்பல் “டோறா” வும் தப்பாது — இனி

“சுப்பர்” சொனிக்” கும் தப்பாது.

முல்களின் குரல்

1995

பழைய குருடி கதவைத் தீரடி!

மீசையை முறுக்கி முதுகை நிமிர்த்து.
 ஆசைக் கரங்களில் அரிவாளை எடுத்திறுக்கு.
 பாச விழிகளில்த் தீழுட்டி.
 பகைக் கெதிராய் வீசத் தொடங்கு.
 'வேஷம்' போட்டு வெறியாட்டமாட
 நாடக மேடையல்ல எமது தேசம்!
 "சிலபூசைக்குள் கரடி" புகுந்து விளையாட
 பூசாரி அல்ல; புலிகள் பாய்ந்து கைநடுங்க!
 பட்டப் பகலில் வரிவேங்கையை வழிமறித்து
 கட்டி வைத்து அடிப்பதற்கு...
 பட்ட கட்டைகளா எங்கள் கரும்புலிகள்?
 தொடர் எதிரிகளை
 எட்டாய் வளைத்து எலும்பால் வில்தொடுத்து
 குட்டைச் சிங்கத்திற்கே குறிவைக்கும் திறனுடையோர்.
 எப்படி இவர்கள் எதிரிக்கு அடங்குவர்?
 மன்னவன் ஆணை, மறுநொடியே கிடைத்திருப்பின்
 பின்னவன் வீரம் மன்றூரில் வெளித்திருக்கும்
 அமைதிக்காய் அவதரித்த அந்நாளில் இளம்புவியை
 அராஜகத்தால் பவியெடுத்தது அவதூறு!
 அமைதித் தேவதையே பதில்கூறு?
 மேசைக்குப் புலிகள் பேச வந்தது
 பயத்தினாலல்ல; பலத்தினால்!
 அறிவுத் தங்கையே அறிக
 நெறிவு முறிவுற்ற தேசத்தை
 நிமிர்த்த வந்த நீள்விழியாளே; உணர்வாய்
 நேசக் கரங்களை நீட்டி, நீதி கேட்டு
 நாச காரரிலும் நம்பிக்கை வைத்து
 கைலாகு கொடுத்ததெல்லாம் நலிவுற்ற போதல்ல
 இதை எம்மீது அக்கறையுள்ள அனைவரும்
 நன்குணர்தலே நலம்.
 அன்றேல்

1995

புதிய பிரச்சனை! நான் 'மருமகன்' மை

அவதி வாழ்வும்

ஒரு...

அகதிக் கவிஞனும்!

“வேட்டு” வரும் நாட்டில்
 விழிதூங்கும் போதும் பாட்டுவரும்.
 வந்துவிழும் எறிகணையின் ஓசையிலே
 சந்தம் வழியவொரு கவிதை வரும்.
 விண்ணெழுந்து “பொம்பர்” குண்டு
 வீசுவதைக் கண்டு கொண்டு
 வாயெடுத்துப் பாடப்பது மெட்டு வரும்
 ஆனால்
 “அடுத்தவர்” மனையில்
 குடியிருக்கும் போது “பாட்டா” வரும்?
 “கட்டிலை அரக்கல் ஆகா
 கதிரையை அசைத்த லாகா
 தொட்டு சவரிலே முட்ட லாகா
 கானில் நீரை ஊற்ற லாகா
 ஆகா
 எத்தனை அனாத் தங்கள்?
 தற்காலிக வீட்டில் இன்று
 “தர்க்கமே” வாழ்வாச்சு
 “அகதி” என்றால்
 வசதியான வீட்டிற்கு தகுதியற்றவன்
 சகதி நீரில் கிடந்து துடிக்கும் சிறுபுழு.
 வயிற்றுக்கே வழியற்ற ஏழை
 இதுதானே இங்கே வாழும்.....

பல 'சிற்றறிவு'களின் கணிப்பு!
?
 "நேற்றுவரை இருந்த நிலையும்
 நாங்கள் வாழ்ந்த வாழ்வும்"
 காற்றுக்கு மட்டும்தான் தெரியும்!
 அற்ப சொற்பங்களுக்கு இதுவிளங்கா!
 கட்டுநாயக்கா விமானத்துளம்போல்
 கட்டிவைத்த எம். சொந்தவீடு...
 நடுவில்தான் வீடு...
 நாலா புறமும் ஒடு பாதை...
 ஆடு மாடு ஆயில்வதற்கும்...
 அரைப் பரப்பில்...
 யாரறிவார்கள்? ...
 இங்கே
 "பெய்ய"க்கூட இடமின்றி
 பொந்தில் வாழும் இவர்களுக்கா
 இந்த நினைப்பு...
 "வாழை வைத்தால் காலை வைக்க"
 நிலயில்லா இவர்களுக்கா
 என்ன செய்வது? ...
 அந்த நேரம் அவதியுற்று நாமெல்லாம்
 சொந்தமண் இழந்து வந்தபோது
 குந்த இடம் தந்தார்களே...
 அந்தளவும் போதும்...
 அதற்கெம் ஆயிரம் நன்றிகள்!
 மண்ணை இழந்ததால் புண்ணைச்
 கமக்குதெம் மனங்கள்!
 கண்ணை இழக்கினும் கலங்கேராம்.
 நம் சி யிருப்போம், நாளை விடியென்று!

புதிய பிரசவம்!

கருப்பைக்குள் இருந்தே... ..
சிகக்கள் இனிச் செருப்பயிற்சி செய்யும்.
நீரில் மிதந்தும் நெருப்பில் த் தவழ்ந்தும்
போருக்கு வேண்டிய ஒத்திகை பாரக்கும்.
நெஞ்சை இரும்பாக்கி நஞ்சைக் கரும்பாக்கி
குஞ்சாகும் முன்பே பிஞ்செல்லாம் அஞ்சா உறுதிபெறும்
“தொப்பூள் கொடி” யுடன் குப்பிக் கயிறு தொங்க
அப்பிப் படிந்த வரிச் சீருடை .. அல்ல “போருடை”
தரித்தபடி தாயின் வயிற்றிலிருந்தே
சேய் தன் தாயகத்தை எண்ணிக் கனமமைத்துப் பழகும்.
“சின்னப்பூ” விழியிரண்டும் வேண்டியளவு
சன்னப் பூக்களைச் சொரிந்தபடி ஆறாக ..
நீர்கசியும் இமைமட்டும் தீமூட்டும் மேடாக ..
கையிரண்டும் மின்னல் தங்கும் தலமாக ..
காவிரண்டும் இடிகொட்டும் இடமாக ..
வையகத்தே வரப்போகும் பிஞ்சின் வடிவிருக்கும்.
மூச்செடுக்கும் ஒவ்வொரு தொடியும் புயல்
வீச்செடுத்துப் புறப்படும் படியாக ...
உச்சரிக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
ஆபத்தை எச்சரிக்கும் பூகம்ப அதிர்வாக
அச்சத்தை உணர்த்தும் வதனம் எரிமலைப் பிளம்பாக ...
இச்செகத்தில் சிகக்கள் வந்து குதிக்கின்ற காலம்வரும்.
அடக்க முனைந்தால், இடியாக மாற
அடிமைகள் என்றால், வெடியாகச் சீற
உரிமையை மறுத்தால், எரிமலை யாக
உயிரையே பறித்தால் “உயிராயுத” மாக
கருவிலேயே உருவெடுத்த சிகக்களின் பிரசவம் நாளை;
செருவிலே பகைக்குப் பெரிய “பிரளயம்” வெடிக்கும்.
இருந்தால் மனிதனாக!
இறந்தால் மா வீரனாக! அதுவே இலட்சியம்!
தம்மை மதித்தால் “தண்ணி” யாக
தம்மை மிதித்தால் “கண்ணி” யாக வாழ்வமைய
புதிய பிரசவங்கள் நாளை நடக்கும்!

துணிவுள்ள மனிதம்.

புலங்கள் அகாந்திடப் பங்கை அகற்றிடத்
சுயமுடல் உழைப்பவர் தேசம் - இது
சுதந்திர மண்ணின் வாசம் - கொடும்
பயங்கர வேலையைத் தயங்காது முடிக்கும்
"துணிவுள்ள மனிதம்" இங்கே - இப்போல்

குழவி!

குழவிக் கூட்டைக்
கல்வெறிந்து குலைத்தவனைக்
குழவி ஒருபோதும்
சும்மா வீட்டதில்லை!
எறிந்தவனைத் எதிரீந்தும்
அடங்கிக் கிடந்ததில்லை!
குலைத்தவனைக்
கலைத்தொரு
குத்தொன்று போடாமல்
களைத்தது கிடையாது!

ஆனால்
நீ மட்டும்
குடியிருந்த வீட்டிற்கு
குண்டு வீழ்ந்தாலும்
ஏனென்று கேட்காமல்
குப்பறக் கிடக்கின்றாய்;
ஏன் தழிழா.....?

● "கவிதை"
கார்த்திகை - மார்ச்சு
1995 - சீராகல். 2001

!மெய்யு

பீக்கு ஒதும் வேதம்!

யுத்தம் சரணம் கச்சாமி — தழிமுரை
நீத்தம் அழித்திடப் படை சேமி.
சத்தம் அறியா அவன் பூமி — அதை
தீயிட வேண்டுமே நம் ஆமி.

சிங்கள நாடு சிறிலங்கா — இதில்
தழிமுருக் கென்ன ஒருபங்கா?
வேங்கை என்றால் வெடிகுண்டா — அதை
வீழ்த்திட எழுவாய்களு பண்டா.

நாட்டைப் பிரிக்கும் கொட்டியா? அதை
நாட்டுக்குள் வளர விட்டியா?
கோட்டை அழித்ததைக் கேட்டியா — அந்த
"கொட்டி" க்குள் வீரத்தைக் காட்டியா!

* முடிவில்லா முடிவு
தெருவெளி அரங்கு,
1995.

துணிவுள்ள மனிதம்.

புயங்கள் அசைந்திடப் பயங்கள் அகன்றிட
சுயமுடன் உழைப்பவர் தேசம் — இது
சுதந்திர மண்ணின் வாசம் — கொடும்
பயங்கர வேலையைத் தயங்காது முடிக்கும்
“துணிவுள்ள மனிதம்” இங்கே; — இதுபோல்
இயங்கிடும் நாடெது, எங்கே?

மின்வலு இன்றேல் தன்வலு இழக்க
மண்புழு அல்லடா தமிழர் — இவர்
உன்பழுவுக் கஞ்சிடா மனிதர்- இங்கே
பின்வலு ஊட்டித் தன்திறன் காட்டி
இயந்திரமெல்லாம் இயக்கும் — எங்கள்
முயற்சியை உலகமே வியக்கும்.

எதிர்ப்பவர் படையை விரட்டுவர் தமிழர்
என்பதால் இங்குண்டு வீரம் — எதையுமீ
வென்றுமே வாழ்ந்திடும் நேரம் - தடை
விதித்தெவர் எமக்கு விலங்கிட முடியும்?
வல்லவர் யாரென்று தெளிவாய் — எம்மை
விளங்கிட வில்லையேல் அழிவாய்!

எத்தொழில் எனினும் அத்தொழில் தன்னில்
புத்தெழில் காண்பதே எண்ணம் — இங்கே
புதுமைகள் விளைவது திண்ணம் — ஈழம்
கைத்தொழில் நாடாய் வித்தக உலகில்
புத்தெழ வேண்டுமே என்று — மனம்
வைத்து நாம் உழைப்போமே இன்று!

● ஆதாரம் :

கைத்தொழில் சிறப்பிதழ் — 1994

மறு பிரசுரம்

“களத்தில்” — சிராஸ்.

அண்ணன் கவவு

நனவாகிறது!

தண்டவாளத்தையும்
 தோண்டி மரங்கள் பதித்தாச்சு என்றால்
 "கொண்டா ஈழம்" என்பதே
 அதன் குறி; உணர்க!
 சாலைகளெல்லாம் இனிப்புலரும்
 ஈழச் சோலையில் எழில்கூடியதாய்
 நாளையமையும்; அறிசு!
 திருக்கல் வண்டிலோடக் கடகடக்கும்
 தெருக்கள் அல்ல ;
 குருக்கள் கைமணியும் குலுங்காது...
 நெருக்கல் நிலைதளர்ந்த.....
 விரிந்த சாலைகள் நாளை தோன்றும்!
 புடை கக்கியபடி ..
 புடைவண்டிகளும் மரக்
 குடைக்கூடே புகுந்தோடும்,
 வெய்யில் அடிக்கும்;
 எனிலும் தமிழனிங்கே
 கையில் குடையின்றி நடப்பான்.
 உச்சிக்கு மேலே.....
 பச்சைப் போர்வை விரித்தாற்போல்
 இச்சையுடன் சுகமளிக்கும்
 இனிய மரப் பந்தல்கள்.
 நேற்றுவரை வெய்யில்.....
 குளித்தபடி பயணித்தவன் நாளை
 காற்றைக் குடித்தபடி தொடர்வான்.
 ஏ..... பக்கத்து நாட்டரசே;
 புரிந்திடுக;
 சிக்கல் மிகுந்தவன் சாலைகளுக்கு
 முழுக்கு முடிந்துவிட்டது.
 இனிப் புலரும் மண்ணில்

எல்லாம் புதிதாய் ஆகும்; அறிக!
 நடை பயிலும் தெருக்கள்;
 அதற்கு.....
 குடை பிடிக்கும் மரங்கள்.
 இடை(யை) அசைக்கும் பயிர்கள்;
 அதற்கு).....
 கிடையாய்ப் பாயும் ஆறுகள்
 நீர் நிலைகள்
 நெடுங் குளங்கள்.....
 ஊர் செழிக்க வேண்டி
 ஒருபோதும் ஒய்வின்றி
 உழைக்கும் மனித வளங்கள்
 யாருக்கும் அஞ்சாத் துணிவு
 அசையாத கொள்கைப் பற்று.
 இரும்பொத்த மனவுறுதி
 உருக்குப்போல் உடல்வலிமை
 நெருப்புள்ளும் படுத்துறங்கும்
 நெஞ்சத் திடம்.
 நெருக்கடி கொடுப்போர்க் கெல்லாம்
 இருட்டடி கொடுக்கும் திறம்.
 கருக்கட்டி விட்ட ஈழத்தை
 கரிகாலன்
 கால்பட்ட தாய்நிலத்தை
 உரித்தற்ற எவர்கையும்
 உரசத் தடையென்ற குரல்.
 வரிப்புலிகள் வலுப்பெற்ற மறம்.
 “இருளற்ற தமிழீழம்” உருவாகும்
 என்ற ஒருமித்த நம்பிக்கை.
 இதற்காக
 தடைக்கல் உடைத்துப் படிக்கல் ஏறும்விரும்
 இதுவே நாளைதரும் சுகம்!
 ஆதாரம்,
 வை-மாசி : 1995.

கட்டிட : மருத மார்பு மார்பு
 : நகரத்தின் மருத மார்பு
 மருத
 : நகரத்தின் மருத மார்பு
 : நகரத்தின் மருத மார்பு (மருத)
 (மருத)
 : நகரத்தின் மருத மார்பு
 நகரத்தின் மருத
 நகரத்தின் மருத

நிமிர்ந்து நிற்கும் தமிழீழம்.

கத்திடும் அலையுடன்
 குதித்தன மீன்கள் உடைய மருத மார்பு
 இத்தரை எங்கணும் மருத மார்பு
 அசைந்தன பயிர்கள் மருத மார்பு
 எத்திசை பார்க்கினும் மருத மார்பு
 எழுந்தோடும் ஆறுகள் மருத மார்பு
 இத்தனை சிறப்புற மருத மார்பு
 பூத்த நல் பூமியிது மருத மார்பு
 சத்தான வளம்பல மருத மார்பு
 சொத்தெதைத் தாங்கிய மருத மார்பு
 முத்தான தேசமீது மருத மார்பு
 பத்தடி நிலத்திலும் மருத மார்பு
 பலமரச் கன்றுகளைப் மருத மார்பு
 பொத்தியே வளர்த்து நல் மருத மார்பு
 புதுமை செய் பூமியிது மருத மார்பு
 சிர்கெட்ட சிங்களவன் மருத மார்பு
 விரித்திட்ட தடைகண்டு மருத மார்பு
 சிரழிந்து போகவில்லை — தமிழன்

பேரழிந்து ஊரழிந்தும்
போகவில்லை! உழும்
ஏரெழுந்து பதில் சொல்லும்
எதிரியவன் முகம் முறிய!
எங்கள் பசி தீர்க்க
எறும்பூரும் நிலத்தில்க் கூட
எழுந்து பயிர் ஆடும்!
இல்லார்க்கு உணவழித்து
இன்புற்ற நம்மினத்தோர்
செல்வாக்காய் புவிமீதில்
வாழ்வாங்கு வாழ்வாரே.
எரிபொருள்க் தடைகண்டு
இம் மண்ணில்.....
எவர் மனமும் உடையவில்லை.
மின்சாரமே வாவென்று
முன்னால்ப்போய் எவரும்
உண்ணாமல் இருக்கவில்லை.
தன்னால் இயன்றவரை
தரணியில் பயிர்செய்து
என்னால் இனி எலும்
என்றுமறம் காட்டுகின்றார்!
துலா மிதித்து நீரிறைக்கும்

உழவர்தம் விலா எனும்பும்
 லீலங்குடைக்கும்! இது உறுதி
 கலப்பையெதிர் கொண்டுழுத்து
 நிலமுழுது வாழ்வளிக்கும்
 நீன்கழிழன் உள்ளவரை
 நந்தேசம் பசிபஞ்ச
 நிலையேதும் அறியாது!
 எல்லைக்குள் எந்தேவை
 இனிதேயினி ஈடேறும்!
 கல்விளையும் நிலமகன்று
 நெல்விளையும்; புல்லெரியும்.
 அலைகடந்த செல்யம் விளைத்த
 அன்னைமண் பூயியிது! இனி
 விலைகேட்டு யார்கையையும்
 விழிபூக்கப் பார்த்திராது.
 மலைமலையாய் எந்தேச
 வளம் குவியும் — எந்த
 நிலைவரினும் எதிர்கொண்டு
 நிழிர்ந்து நிற்கும் தழிழீழம்.

● ஆதாரம்.

தை — மாசி

1994.

எங்கள் மண் இளைக்காது

வன்னிமண் வயற்காட்டில்
 விளையும் நெல்லரிசி
 வாழ்மக்கள் பசிபோக்கும்.
 மன்னார் மட்டுநகர் கடலேறி
 மிதந்து வரும் மீனுண்டு.
 இங்கென்ன குறைசொல்லு?
 மண்நிறைய வளமுண்டு
 மண்டியிட்டு வாழோம்; பார்!
 மேச்சலிட்டுத் துள்ளிவரும் பசுவெல்லாம்
 மடிநிறைய பால் சுமந்து வரும்.
 ஆச்சி ஆறவைத்துப் பால்சுடித்ததின் நாடு
 அன்றெங்கள் பாட்டன் ஓடியற் கூழ்குடித்து
 ஆடிப்பாடித் துயிலெடுத்த நிலமிதுதான்.
 "தேன் பாயும் வளநாடாம்" முல்லைத்
 திருநாட்டைப் போலொன்றைத்
 தேடிப்பெறுவதற்கு
 கோடி புண்ணியம் செய்தாலும் கிடைக்குமோ
 உங்களுக்கும்?
 "வான்முட்டும் வளமிருக்கும்" மண்ணைப்பற்றி
 வாய்திறந்து பேச எப்படி முடிந்தது?
 "என்கப்பல் உணவின்றேல்
 மண் தின்ன வேண்டும்"
 "அங்கென்ன வளமுண்டு?
 இங்கெல்லோ அதுவுண்டு"
 என்றுரைத்த பெரியவரே.....
 இங்கேவந்து பாருங்கள்
 இங்கென்ன இல்லையென்று

இனிபார்த்து விட்டுக் கூறுங்கள்?
 சுங்கில் மட்டையம் மண் மலர்
 காஞ்சோண்டி மரக்கொப்புமா
 தங்கள் கண்ணிற்கு தெரிந்தது?
 அங்கிருந்து கொண்டு
 பொங்கும் வளமுமியைப் பார்த்து
 இப்படிப் பேச எப்படி முடிந்தது?
 "வடக்கும் கிழக்கும்"
 வளமில்லா நாடென்றால்
 விட்டுவிடப்பா என்கலிடம்.
 "பட்டினி கிடந்தாலும்
 பசிக்குதென்று வரமாட்டோம்"
 பிச்சை கேட்டு உந்தன்கால்
 பணிந்துவர பச்சோந்திகளா தமிழர்நாம்?
 வல்ல பரம்பரையின் வித்தல்லவா.....
 வலுவிழந்து துயிலோம் பார்!
 இச்சையுடன் நின்றுழைத்து
 இதயம் குளிர உணவளிக்கும்
 வல்லவர் படைவாமும் தேசமிது, களைக்காது.
 எதிர்த் தடைகண்டு எங்கள் மண் இளைக்காது!
 எனையும் ஏலுமென்று
 சாதிக்கும் வீரர்தம் உழைப்பால்
 உதயமாகும் "தமிழீழம்" நாளை
 உங்களுக்குப் பதில் சொல்லும்.
 அதுவரையும் போரிடுவோம்!
 எதுவரினும் நேரிடுவோம்!!

● ஆதாரம்.
 பங்குனி - சித்திரை
 1994.

துயரோடு வளர்ந்த கல்வி புயலோடு யோதல் நியாயமா?

காரிருட்டில் தணல்பிடித்து
கற்றகல்வி கலங்குகிறது!
நேற்றுவரை துயில்மறுத்த
நீள்விழியில் நீர்விழுந்து
ஆழ்கடலாய்த் தானெழுந்து
உற்ற எமை வகைக்கிறதே!
பெற்றமமை பதைக்கிறதே!
நன்றாகப் படிக்கவென்று
எண்ணங்கள் தாங்கித்தான்
முந்நூறு ரூபாய்க்கெண்ணை
வாங்கித்தந்த அன்னை தந்தை
எங்கித்தான் துடிக்கிறார்கள்
எப்படித்தான் நாமரைப்போம்?
மின்சாரத் தடையென்று
அந்நாளே வீதித்தவர்கள்!
எந்நாளும் குண்டுகளால்
எம்கல்வியை மிதித்தவர்கள்.
எண்ணடங்காத் துயர்தனிலும்
எரிமலையாய் நின்றன்று
கண்ணாறக் கற்றவரின்

கல்வியையும் அழிக்கிறார்கள்.....
 கண்கெட்ட கயவரின்று!
 தோல்வியே அறிந்திடாத்
 தமிழர்தம் கல்வியை
 வேள்வியில் போட்டல்லா
 வதைக்கிறார்கள் என்னவென்போம்?
 போரிலே புலியை வெல்ல
 வீரமில்லாப் பகைவாநீ
 வேரோடு எம்கல்வியை
 வீழ்த்தவா நினைக்கின்றாய்!
 எதுகையில் ஏந்த வேண்டும்
 என்றெமக்குத் தெரிந்தும்
 அது ஏந்த மறந்ததனால்
 இது எமக்கு நடக்கிறது!
 பட்டம் எடுக்கவல்ல
 பலதகுதி மாணவர்களைத்
 திட்டம் போட்டு நீ
 மட்டம் தட்டிடலோ?
 உந்தன் ...
 கொட்டம் அடக்கவே
 குமுறி எழுகின்றோம்!
 சட்டம் இனிவேண்டாம்;
 சிந்திப்பாய் ஓர் கணம்!

● சாளரம்
 தை, இதழ் 1994.

வீரத்தாய்

பறந்த பட்சிகள் அமர்ந்திடவும் — இந்த
படர்ந்த வனத்தில் இடமில்லையோ?
பிறந்த மண்ணில் எரிவதற்கும் — உயிர்
பிரிந்த பின்னரும் வரமில்லையோ?

எல்லைத் தமிழ்மண் எரிகையிலே — மகனே
எலும்பைச் சுமந்து நீ நடப்பாயோ?
செல்வத் தமிழீழம் அழிகையிலே — விலை
இல்லா உயிரையும் நினைப்பாயோ?

பாலை ஊட்டிடும் போதே — உன்னைப்
பார்த்துச் சொன்னதை மறப்பாயோ?
தலையை ஆட்டியே நீயும் — அதைத்
தீர்ப்பேன் என்பதை மறைப்பாயோ?

காளையாய்ப் பெற்றுள்ளேன் உன்னை — இனியும்
கோழையாய் திண்ணையில் கிடப்பாயோ?
நாளாக்கு என்றது போதும் — இந்த
நொடிப்பொழுதில் எழுந்து நீ நடப்பாயோ?

கொடியோன் குடலினைக் கிழித்து — எல்லைத்
தடியினில் இழுத்து நீ சுட்டு.
மடிந்திடில் வந்திடுமா வீரனாய் — உனை
மலர்மாலை சூடியஞ்சலிப்பேன்; நான் வீரத்தாய்.

சாளரம்
மார்ச்—ஏப்ரல்
1993.

யாத்ரீ

குத்து — யுடையது நகர்ப்பு குத்து
 ராமலிங்கையிடது குத்து நகர்ப்பு
 ராமலிங்கையிடது குத்து நகர்ப்பு
 ராமலிங்கையிடது குத்து நகர்ப்பு

நகர்ப்பு — நகர்ப்பு நகர்ப்பு நகர்ப்பு
 ராமலிங்கையிடது குத்து நகர்ப்பு
 ராமலிங்கையிடது குத்து நகர்ப்பு

பாட்டாளி வர்க்கத்தின்

பூட்டறுத்த நாள்

ஓய்வின்றி உழைத்தோடாய் தேய்ந்து உடல் கெட்டு
 மாய்ந்து மாய்ந்து "முதலாளி" கையில்வதை பட்டு
 உய்வின்றி உயர்வின்றி எம்முயிரை விட்டு
 உழைத்துழைத்துக் கண்டதென்ன?
 "ஊதியமோ" மட்டு மட்டு!
 "நாளொன்றிற்கு எட்டு மணி நேரமது வேலை
 நாலிரண்டு மணிநேர ஓய்வு; உயர் கூலி"
 தொழிலாளர் தமதுரிமை கேட்டெழுந்த வேளை
 உலகெங்கும் செஞ்சூரியன் ஒளிக்கொடுத்த காலை
 பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பூட்டறுத்ததென்று
 கூட்டாக முரசறைந்த நாள்; மே ஒன்று!
 கேட்டெழுந்தும் தமிழினம் தமதுரிமை வென்று
 நாட்டிடலாம் வெற்றிக்கொடி; நம்பியெழு இன்று;

* உதயன்
 01.05.95.

**நாற்பதாம் அகவை
காணும்
நாயகன் தலைவன்
வாழி!**

நித்தமும் அலைகள் மோதி
 கத்திடும் மண்ணின் ஓரம்
 நித்திரை யின்றி வானம்
 நீர்மழை சொரியும் நேரம்
 சித்திரை நிலவாய் மண்ணில்
 உதித்தநம் அண்ணன், தமிழைக்
 காத்திடப் பிறந்தோன்! எம்மை
 காப்பவன் தலைவன் வாழி!
 அடிமைகள் நாமா ? எம்மை
 அடக்கிட லாமா? என்றே
 கொடுமைகள் செய்த பகையை
 கொழுத்திட எழுந்த வேங்கை!
 குடிக்கொரு இளைஞர் களத்தில்
 குதித்தனர்; அண்ணன் கையைப்
 பிடித்தனர்! பகைவர் கதையை
 முடித்தனர்; தலைவன் வாழி!
 நாற்பதாம் அகவை காணும்
 நாயகன் தலைவன்; போரில்
 தோற்பதே அறியான்; வீரத்
 தோளினை யுடையோன்! தமிழர்
 பிறப்பினில் செய்த பயனாய்
 பெற்றஇச் செல்வம்; எம்மை
 இறப்பினில் இருந்தே மீட்கும்
 இணையில்லாத் தெய்வம்; வாழி!

● உரையன்
 26.11.1994

மகை வாகுபுர வீணை நமஸ்கை நகயா !வாழ

இயல் நகை வாகுபுர
வீணை நகயா
நமஸ்கை நகயா
!வாழ

பையனே சமுநாத பல்லாண்டு வாழி! வாழி!

செந்தமிழ் சேதி சொல்ல
இந்தமண் மீதில் மெல்ல
வந்துநீ உதித்தாய்; நல்ல
வாழ்வினைத் தந்தாய்; உன்னைச்
சிந்தையில் ஏற்றோம்; உந்தன்
சீரிய சேவை கண்டோம்.
ஐந்தாவது அகவை கண்டாய்!
இன்றுபோல் என்றும் வாழி!

இத்தனை துயரம் மண்ணில்
எழுந்ததே என்றுன் பணியை
ஓத்தியா போட்டாய்? இல்லை!
பாதகர் தடையை வென்று
சத்தியம் காத்தாய்! மண்ணில்
சரித்திரம் படைத்தாய்! உந்தன்
முத்திய சேவை இந்த
மண்ணிற்கு தேவை; வாழி!

ஈழநாதமே! அங்குநூல்கள் உருவியிருக்கின்றீர்!

இயமம் மங்கலத்தை மக்களையிழை

சந்தனக் காந்தி! வாய்
நிறைவுகள் அழிந்து போனது புகழ்
எந்தக் காலத்திலும் உயர்ந்த
விதையில் உயர்ந்தும் மீண்டும் மீண்டும்
கேள்வியில் பிழைகள் மீண்டும் மீண்டும்
வந்தன சிந்தனை உருவியும் மீண்டும் மீண்டும்
வாய்நிலை மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும்
உயர்ந்தும் மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும்
உயர்ந்தும் மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும்
உயர்ந்தும் மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும்
உயர்ந்தும் மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும்

கைகளை வீசி வந்தெம்
கதவினைத் தட்டும் போது
வையகம் ஏழும் எங்கள்
வாசலில் வந்தே சேரும்.
ஐயமே இன்றி உலகச்
செய்தியை அறிந்தே சொல்லும்
பையனே ஈழநாதா; நீ
பல்லாண்டு வாழி; வாழி!

நம்புவோம்; இம்மண் மீளும்
நம்புகை அழியும்; எங்கள்
தம்பியின் காலம் தன்னில்
தமிழீழம் மீட்போம் உறுதி!
இம்மண் உள்ள மட்டும்
ஏதுமே தடைகள் இன்றி
உம்பணி தொடர்வாய்; இந்த
அகிலமே போற்றும்; வாழி!

ஈழநாதம் இயமம் மங்கலத்தை
4ம் ஆண்டு நிறைவுச் சிறப்பித்தல்
19-02-1994.

இங்கொரு தேசம் ஆக்கும் வேங்கைகள் தலைவன் வாழி!

எந்தையும் தாயும் முன்பு
ஆண்டயிப் பூமி; பின்பு
வந்தவன் காலில் வீழ்ந்து
வணங்குதல் சண்டே; விழியில்
செந்தனைல் தெறிக்க வல்வைச்
செம்பதி தன்னில் உதித்த
சந்தவக் காற்றே! உன்னால்
சந்ததி நிமிர்ந்த தையா!
வாயினால் வீரம் பேசி
உந்தநம் பகையை மோகிக்
கையினால் விந்தை செய்தாய்!
களத்தினை வென்றாய்; போரில்
ஆயிரம் படையைக் கொன்றாய்
ஆயுதப் புதையல் அள்ளி
வையகம் வியக்கச் செய்த
விறல்மிகு வேந்தே; வாழி!
தமிழரைத் தொட்டால் யாநம்
தப்பிட முடியாது; எட்டுத்
திக்கிலும் வந்து நீதி
கேட்கலாம் புலிகள் என்றே
திசைகளை அதிரச் செய்தோன்!
தயங்கிய தமிழர் தலையை
தரணியில் நிமிரச் செய்த
தீரனெம் தலைவன்; வாழி!
கண்ணால் க் காட்டி அண்ணன்
ஆணையை இட்டால் எதிரி
மண்ணோடு உருள்வான்; புலியை
மீறியார் வெல்வான்? இந்த
விண்ணின் காலம் தன்னில்
விடுதலை பெறுவோம்! தமிழ்
அன்னைக்கோர் நாடு காண்போம்!
எங்களின் தலைவன் வாழி!

சுழநாதமே! அகல(ர) நாதமாய் ஒலிப்பாய்!

இந்தமண் மடியில் வீசும்
 சந்தனக் காற்றே! வைய
 விந்தைகள் அறிந்தே சொல்லும்
 வித்தக ஊற்றே! உன்னைச்
 சிந்தையில் ஏற்றோம்! சேதி
 சொல்லிடும் திறமை கண்டே
 வந்தனை செய்தோம்! எங்கள்
 வாழ்வினில் ஒளிர்வாய்! வாழி!

உலகெங்கும் நடக்கும் நிகழ்வை
 உலையுட்டிப் படைப்பாய்! புலிகள்
 களம்வென்று பாடும் போது
 கைகொட்டிச் சிரிப்பாய்! பொழுது
 புலரமுள் வாசல் வந்து

புதினங்கள் சொல்வாய்! சுழம்
 மலரும்அந் நானை எண்ணி
 மகிழ்வோடு தொடர்வாய்! வாழி!

வல்லமை நிமிர்வைச் சொல்லும்
 “வினையாட்டு அரங்கு”ம் வாழ்வில்
 நல்லதை உணர்ந்தே ஊட்டும்

“மழலைகள் அரங்கு”ம் சேர்த்தாய்!
 வெள்ளிகள் தோறும் மஞ்சரி
 சொல்லிடும் வார்த்தை நெஞ்சை

அள்ளிடும் போதில்; இன்னும்
 ஆயிரம் காலம் வாழ்வாய்!

பொங்கிடும் புலிகள் பகையைப்
 பூண்டோடு அழிக்கும்! வீரம்

தாங்கிடும் தலைவன் சுழக்
 கதவினைத் திறப்பான்; என்றே
 இங்கொரு சங்கென ஒலிக்கும்

எங்களின் நாதமாய் வாழ்வாய்!
 இன்றுன் அகவை ஆறில்
 ஏறிடும் உனக்கென் வாழ்த்து!

சுழநாதம்
 ரவது ஆண்டு மலர்
 19.02.1995

யாப்பங்கு மாவதாடி (1)மகாடி !வலகாடி

யகலி க்விபவ க்வகட்டு
 யகல !வலகாடி க்விபவ
 யகல க்விபவ க்விபவ
 க்விபவ க்விபவ க்விபவ
 க்விபவ க்விபவ க்விபவ
 க்விபவ க்விபவ க்விபவ

கும்பீட்டு நம்தேசம் குறுகிம்போய் நிற்காது

வெண்டிக்காய் காய்த்திருக்கும்... நம்தேசம் கும்பீட்டில்
 சிறுதிரளி மீன்துடிக்கும்... மின்வளவில்
 சண்டியிலை விரிந்திருக்கும் கும்பீட்டில் யகலம்
 வன்னிமண் நெல்லரிசி வந்திறங்கப் பின்னென்ன?
 உண்டி சுவைப்பதற்கு உனக்கெல்லாம்
 இங்கிருக்க வரும்கப்பல் உணவெதற்கு?
 அண்டிப் பிழைத்து அந்நியர் கையேந்தி
 திண்டு கொழுத்துத் தேகம் வளர்க்காமல்
 சண்டித்தனம் செய்திந்த மண்மீட்கத்..
 துணைநின்றால் வரும்பகைவர் குந்தியிருப்பாரோ?
 நேற்றுத்தான் நம்பகைவர் மடிமீது இடிவிழுந்து
 பூநகரில்....
 வேண்டி வந்த நோவிருந்தும்
 மீண்டுமவர்க்கு மோதுமெண்ணம் வந்ததென்ன?
 உன்னுடம்பை "அஸ்தி" யென ஆக்கிவிடத்
 துணிவிருந்தால் எல்லைதனைத்
 தாண்டியிங்கு வந்துபாரு பகையே?
 ஆயிரம்பேர் தலைஉருண்ட அவ்விரவு
 மீண்டும் திரும்பிவர நீஉணர்வாய்.
 யாரென்று எமையறிவாய்; பார்அழிவாய்!

“மகே அம்மே” சொல்லி எதிரி
நடுங்கும் இந்த வேளைதன்னில்
தும்மக்கூட விடாது பகையைத்
துரத்தியடிக்க வேண்டும் பாடும்
சும்மா விட்டுச் சுகம் கொடுத்தால்
சுரண்ட நினைக்கும் பகைகுலத்தை
எம்மாலான மட்டும்விரட்டி
மீட்க வேண்டும் தமிழ்நிலத்தை
ஆம்மா மகனை அனுப்பமாட்டாள்
ஆச்சியெட்டிக் கையைப் பிடிப்பாள்
அப்பா உறுக்கி அடக்கி வைக்கச்
சும்மா மகனும் சுருண்டே திடப்பான்
ஆழிவந்து கையைப் பிடிக்க
அப்பா என்ன உலக்கை பிடித்தா
அன்பு மகனைக் காப்பார் சொல்லு?
இல்லையிதை உணர்ந்தெழுந்தால்
கும்பிட்டு நம் தேசம் பகைமுன்னே
குறுகிப்போய் நிற்காது.
ஈழம் ..
காணமட்டும் புலிவீரர் போரெந்த
நிலைகண்டும் தோற்காது.

● சுழநாதம்

வெள்ளி மஞ்சரி

03. 02. 95

சுழநாதம் ●
1991.10.15

புறப்படுவோம் போர்க்களம்

சிங்களப் பகைவர் இங்கே
 தங்கிடும் முகாம்கள் எல்லாம்
 வேங்கைகள் காலில் வீழ்ந்து
 வெற்றிகள் சூடும் நேரம்
 வந்ததே; தமிழா எழுந்து
 பொங்கிடு புலியாய் நீயும்!
 இங்கெவர் எதிர்த்த போதும்
 உதைக்கலாம் என்றே எழும்பு!

தாயவள் நாட்டில் இனியும்
 தருக்கரின் முகாம்கள் இருக்கா
 திருக்கவே வழிகள் செய்வோம்!
 பெருக்குவோம் படையை; எங்கள்
 வீரத்தை இன்றே நாமும்
 ஒருபெரும் தலைவன் பின்னால்
 திரளுவோம்; போரில் எங்கும்
 வெற்றிகள் சூடுவோம்; வாடா!

* சுழநாதம்
 21. 01. 1994

பாரெங்கும் போர் வெற்றி முழங்கட்டும்!

பொங்கடா தமிழா; “இங்குபோர் வெற்றி” — என்று சங்கெடுத்து ஊதிச் சாற்றடா தமிழா! வேங்கைகள் வெற்றி எங்களின் வெற்றி — இதை வையகம் உணர்ந்திட வாழ்த்தடா தமிழா!

உதிரம் சூடித்தவர் உறங்கியே கிடந்தார் — புலிகள் அதிரும் வெடியுடன் புகுந்தபின் முடிந்தார்; சிதறியே ஓடிய பகைவரும் அங்கே — தாம் உதறிய ஆயுதம் எழுந்ததால் அழிந்தார்!

பீரங்கிப் படகுகள் தங்கிடும் துறையும் — அங்கே பிளந்ததும் பகைவர் இழந்ததும் குறைவா? டாங்கிகள் பவளும் எம்கால்களில் நின்றது — ஆயுதம் வேங்கைகள் கிடங்கோடு அள்ளியே வென்றது!

பகைமுடித் தாடிய புலிகளைப் பாட்டா! — பிரபாகரன் பிள்ளைகள் வென்றதென்று ஆட்டா! தொகை தொகையாகவே பகைவரை வீழ்த்தும் — புலித் தலைவன்தன் வீரத்தை திக்கெட்டும் வாழ்த்தும்!

● சுழநாதம்
13. 12. 1993

விடுதலைப் புலிகள் எங்கள்
இயக்கம்

விடுதலைப் புலிகளின் தலைநகரம்

பள்ளிக்குச் செல்லும் என்னையும் பிடித்து நீ
புலியென வதைத்தாலும் — எந்தன்
தொளிலே தீயைக் கொட்டியே உந்தன்
காலாலே உதைத்தாலும் — என்னைக்
கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே போட்டுக்
கொன்றிட முனைந்தாலும் — நானும்
தொனோடு சுமந்த தேன்தமிழ் இலக்கினைத்
தெருவிலில் விடுவேனோ?

எலும்பினை உடைத்தென் பலத்தினை முடக்கி
விழுந்தழ வைத்தாலும் — இங்கு
அழுந்திடும் நிலையினைக் கண்டு நீ என்னை
எழுந்தோடச் சொல்லாயோ — பகைவா
மேலினில் உள்ள தழும்புகள் காய்ந்திடப்
புலியாக மாறேனோ? — எந்தன்
கழுத்தினில் நெருப்பைக் கொட்டிய உன்னை
எழுபதாய்க் கிறேனோ?

சுழந்தம்
வன்னிப் பதிப்பு.

1994.

போற்றி புலிகள் தலைவன்!

பொழுதெல்லாம் எம் தலைவன் போர் சொல்லி ஓது — அவன் போர் வெல்லும் நேரம் பொற் குழலெடுத்து ஊது.

“போற்றி” புலிகள் தலைவனென்று வாழ்த்துப் பாடு — அவன் பேரைச் சொல்லி தேசமெங்கும் கூத்துமாடு.

காற்றிலேறி விண்ணைச் சாடும் காலம் வந்தது — அண்ணன் கற்றுத் தந்த வீரமிந்த நிலையைத் தந்தது.

வேங்கையாகி வந்த வீரன் சங்கை ஊதினான் — இங்கே வந்து நின்ற வீரோடு முட்டி மோதினான். எங்கள் தேசம் எங்களுக்கே என்று சொன்னவா — இந்த உலகமெம்மைப் பார்த்து வியக்கச் செய்த மன்னவா.

வெங்களங்கள் ஆடிவென்று துயரைப் போக்கினான் — பகை வந்துதனது காலில்வீழும் நிலையை ஆக்கினான். இங்குதமிழ் நாடமைக்க உறுதிபெற்றவன் — இந்த உலகறியாவித்தையெல்லாம் எங்குகற்றவன்.

தரணி போற்றிப் பரணிபாடும் பெருமைக்குரியவன் — எமது தலைவன் உலகப் புதுமைக்கெல்லாம் இன்றுபெரியவன். ஈரநெஞ்சம் கொண்டவீரன் என்றும் வாழுவான் — இங்கே இருளைப் போக்கி இனியநாட்டை ஆக்கியானுவான்.

வல்லுயிடு நான்முறணினிநங்க

வீடுதலைப் புலிகள் எங்கள் இயக்கம்

வீடுதலைப் புலிகள் எங்கள் இயக்கம் — இங்கே வீரமுள்ள வீரருண்டு என்ன தயக்கம்;

நாடு காக்கும் புலிகள் நம்மையே நம்பி — எம்மைத் தொடு பவர் தலைவியும் பாரடா தாமி.

விழிபோல்த் தமிழரின் வாழ்வினைக் காத்திடும் வேங்கைகள் வாழ்கின்ற ஈழத்திலே — இங்கே வழிமேல்த் துயரம் வருமோ இனிமேல் பிரபா கரனின் காலத்திலே தலைவர் வளர்க்கும் புலிகள் — இவர் தமிழரைக் காக்கின்ற உயிர்கள்.

விலங்கினை இட்டவர் கலங்கியே விட்டதால் வீரர்கள் முன்தலை குனிந்தனரே — எம்மை வேங்கையாய் எழுந்திட வைத்தவர் இயலாது வந்திங்கு புலிகள்முன் பணிந்தனரே தலைவன் வளர்க்கும் புலிகள் — இவர் தமிழரைக் காக்கின்ற உயிர்கள்.

பிரபா கரனைப் போலொரு தலைவன் பாரினில் உண்டா காட்டு — அவன் பேரினைச் சொல்லி பெருமையில் துள்ளும் வீரமண் எழுதிடும் பாட்டு தலைவன் வளர்க்கும் புலிகள் — இவர் தமிழரைக் காக்கின்ற உயிர்கள்.

தன்னிறைவுள்ள தமிழீழம்

தன்னிறைவுள்ள தமிழ் ஈழம் — வரத்
தான் போகுது எதிர் காலம்

முன்னறி வித்தலாய் எம் தேசம் — விடும்
மூச்சினில் கூட கதிர் வாசம்.

உண்மை என்றோ அரங்கேறும் — இதை
உலகம் ஒரு நாள் சரி கூறும்.

வன்னியில் விளையும் நெல் வளமும் — எம்
மன்னாரில் அள்ளும் மீன் வளமும்
மண்ணில் என்றும் பசி போக்கும் — தமிழ்
மானத்தின் வாழ்வினை உயிர் காக்கும்.

பாலும் தயிரும் நெய் பலவும் — நல்
பழமும் தேனும் பகல் இரவும்
நாளும் சுவைக்கும் மகிழ்வு இருக்கும் — இதை
ஈழம் ஒன்றே எமக்கு அளிக்கும்.

மாற்றாணை நோக்கும் நிலை மாறும் — ஈழ
மடியில் வல்ல பயிர் ஏறும்
முற்றத்தில் வேண்டும் வளம் குவியும் — எம்
சுற்றமும் இதமாய் சுகம் காணும்.

உழைக்கும் அனைவரும் போர் தொடுப்போம். — இங்கு
உள்ள வளத்தைக் கிளர்ந்து எடுப்போம்.
தழைக்கும் வழியில் கை பிடிப்போம் — எதிர்த்
தடைகளை உடைத்தெம் பகை முடிப்போம்.

● புலிகளின் குரல்
1993

சாவிவற்ற சாதனையாளர்கள்!

சாவைக்கண்டு கரும்புலிகள் பயப்பதில்லை — எங்கள் சந்ததியும் — இதைக்கண்டு வியப்பதில்லை. உத்தமபாளையம் பூவைப்போல் இவர் முகம்தானே இருக்கும் — பகையை பூசும்ப மாயிவர் உடல்தானே நொருக்கும்.

கரும்புலிகள் பேர்சொன்னால் புயலடிக்கும் — இங்கே பெரும்பாலும் பகைநெஞ்சைத் துயரிடிக்கும். இருள்கிழித்துப் போனவேங்கை மோதியிறக்கும் — எங்கள் இருதயமே நடுங்கவொரு சேதிபிறக்கும்.

குண்டணைத்துப் போனதனால் நிலமெரிந்திடும் — இங்கு குடியிருந்த எதிர்ப்படை உயிர்பிரிந்திடும். கண்ணிமைக்கும் பொழுதினிலே கதைமுடிந்திடும் — எங்கள் கரும்புலிகள் சாவுடனே காலைவிடிந்திடும்.

பேரிடியாய் ஒருநொடியில் போய்வெடித்திடும் — கரும் புலிகள்புக எதிரிவீடு தீப்பிடித்திடும். கூற்றெனவே இருந்தபகை தீயில்வெந்திடும் — தமிழ் குலம்மகிழும் நாடு தமிழ் ஈழம் வந்திடும்.

கரும்புலிகள் என்றவொரு பேரெடுத்தவர் — அண்ணன் பிரபாகரன் வழியில் நின்று போர்தொடுத்தவர் வீர வர லாநெழுதி வெந்துபோனவர் — தமிழர் வீடுகளில் வணங்குமொரு தெய்வமானவர்.

● புலிகளின் குரல்
1994

உழைக்கும் மனிதா உனக்கே ஈழம்

பொருண்மிய விலங்கை உடைத்தொரு காலை உதிக்கட்டும்-நல்ல பலமான நாடாய் தமிழீழம் இங்கே மலரட்டும்-கண்ணா வளம் படைத்த மண்ணில் எங்கள் முற்றம் - இங்கு வறுமை என்று சொல்லல் பெரும் குற்றம்.

வல்ல பயிர்கள் விளைய நல்ல தேசம் - இன்றும் வெறும் காணிகளாய் தெரிதல் பெரும் நாசம் மானத் தமிழ் மறவர் வாழும் சோலை - என்று காண ஈழம் செழிக்க வேண்டும் நாளை.

வன்வி மடியில் விளைந்த நெல்லைக் கொண்டு - அன்று வையம் எங்கும் கப்பல் சென்றது உண்டு. மன்னர் போலே வாழ்ந்த தமிழ்க் குடிகள் - ஈழ மண்ணில் பொன்னை திரட்டி உயர்ந்த படிகள்.

எதிரி கப்பல் என்றும் வருமா இல்லை - மாற்றான் வதனம் பார்த்து வாழ்தல் நமக்கு தொல்லை என்ன வளம் இல்லை என்று சொல்லு - இங்கு எதற்கும் உந்தன் காலை நம்பி நிலவு.

உழைக்கும் மனிதா உனக்கே ஈழம் உரிமையல்லவா - உலகில் வல்ல நாடாய் கட்டி எழுப்பு பெருமையல்லவா ஆளும் மக்கள் தலைவன் பிரபா அண்ணனல்லவா - இங்கு வாழும் எங்கள் இன்னல் போக்கும் விண்ணனல்லவா.

© புலிகளின் குரல்
1993

4991

வெற்றிக்கீழ் மூடியப் பூக்கள்
வந்தாயி வந்தாயி

தடைகளை உடைத்தறி

எல்லையை மீட்டிடப் போராடு — தமிழ்
இனப்பசி போக்கிட ஏரோடு
இல்லையே என்றுநீ இரக்காதே — வளம்
இருக்குதே கண்ணீர் சுரக்காதே.

மீன்பாடும் நாடெங்கள் முல்லை — வள
மண்ணோடு கரையெமக் கெல்லை
யான்தேடும் தன்னிறைவு ஈழம் — வென்று
தானாளும் என்பதிக் காலம்.

வன்னியில் விளையும் நெல்லீருக்கு — தலை
மன்னாரில் வேண்டும் மீனிருக்கு
பின்னேது கரையென்று சொல்லு — ஈழ
மண்ணிது வளமென்று துள்ளு.

வேல்விழி காணாத வளமாய் — இன்னும்
ஈழத்தில் இருக்குதே வரமாய்
தோள்வலி எடுத்திட உழைக்கும் — வீரத்
தோழரை தேசமே அழைக்கும்.

துணிவே துணையென்று துணிந்திடு - வரும்
துயரே அகன்றிடும்; நிமிர்ந்திடு
இனியோர் சரித்திரம் படைத்திடு — எமை
எதிர்த்திடும் தடைகளை உடைத்திடு.

சாகும் பயணம் போகும் போதும் சிரிக்கும் கிளிகளே!

வெற்று வண்டி மீதில் குண்டு
ஏற்றிப் போகின்றோம் — இன்னும்
சற்று நேரம் தன்னில் பகையைச்
சரித்து மாளுவோம்!

சாகும் நேரம் குறித்தால் உங்கள்
சிந்தை உறங்குமா? — நீங்கள்
போகும் வண்டி சிதறும் என்றால்
பயணம் தொடருமா?

ஆகும் இரண்டில் ஒன்று என்று
ஏறும் புலிகளே — நாங்கள்
சாகும் பயணம் போகும் போதும்
சிரிக்கும் கிளிகளே!

கை அசைத்துப் போகும் நாங்கள்
காற்றில் சுலக்கலாம் — தமிழ்
நோய் அகற்றச் சென்று பகையின்
நிலையைத் தகர்க்கலாம்!

கரும் புலிகள் ஆன நாங்கள்
காவியங்கள் ஆவோம் — இங்கு
பெரும் பழிகள் செய்த பகையை
பிணமாக்கிச் சாவோம்!

தமிழ்நாடு சாஸ்திர அகாடமி

வெற்றிக்கீது சீகரம்

பூநகரி வென்றுவந்த புலிப்படையே வெல்லும் — இனிப் பாய்விரிக்கும் பகைகுலத்தை பாய்ந்திராணில் கொல்லும் பலாலியொரு நாளில்விழும் காலம்வரும் பாரும் — இதைப் பார்த்திருந்து மற்றழகாம் பறந்துவிட நேரும்!

ஞானிமடத் தளம்புகுந்த புலிப்படையின் வீரம் — கண்டு நாலுலகும் வியந்ததடா ; பகையழிந்த நேரம்! ஆடிவரும் எம்படகை வழிமறித்த துயரம் — தீர அண்ணன்படை கொடுத்த அடி வெற்றிக்கீது சீகரம்!

ரத்தம் குடித்த துவக்குமெங்கள் முன்னே கிடக்குது — அன்று சத்தமிட்ட டாங்கிபலனும் இம்மண்ணில் நிற்குது புத்தம்புதிய கையில்வந்து புதுமை சேர்க்குது — அந்த எத்தர்படையைத் தொலைக்கத் தானே திரும்பிப் பார்க்குது!

பூநகரில் விழுந்த அடி புறமுதுகில் கோடு — அதைப் பார்த்தமனம் பதைபதைக்கும் விதத்திலந்தச் சூடு புயல்நடுவே நீநின்ற பட்டபெரும் பாடு — லொக்கு பண்டாவுனக்குத் தந்த அடி போதும்தானே ஓடு!

ஈழமதைமீட்டுவரும் நாள் நெருங்கும் போது — பகையை இரண்டிலொன்று பார்த்துவிடில் வெற்றிக்கீடு ஏது? காலம்தந்த தலைவன்வன் ஆணைப்படி நடக்கும் — இவன் காட்டும்வழி நின்றுபுனி பகைநெருப்பைக் கடக்கும்!

புலிகளின் குரல்
1994.

ஆச்சீயின் மண் எமக்கன்றி யாருக்கு?

வயல் வெளியை மூடி
 விரிந்தாடி நிற்கும் நெற்கதிரால்
 புயல்கூட இங்கே வாசல் மூக்கிற்குமடு
 பணிந்து தான் செல்லும்!
 கயல் மீனெழுந்து
 கண் சிமிட்டும் வளநாடிது
 அயல்க் கிராமத்தில்
 அறுவடைக்குத் தயாராகும்
 சுயதேவை உணவுண்டு
 கடுகுக்குத் தாலும்
 கையேந்தி வாழும் கதிரில்லை இங்கே!
 வியர்வை நீர் சொரிய
 அயராது நின்றுழைத்துப்
 பயிர் வளர்த்துப் பசி தீர்க்கும்
 பேராளர் உழவர்
 ஏரோடு உலாவரும் மண்ணிது தான்!
 ஆதலால் தானிங்கே
 பயமில்லை; பஞ்சம் பசியில்லை!
 பணியாது தமிழ்மண்ணை
 இனியெவர்க்கும் விற்காது
 அணிசெய்து ஆள இங்கே ஆற்றலுள்ள ஊடையுண்டு
 அச்சமில்லை! —
 உயிரைக் கூடத் தூக்கியெறிந்து விட்டு
 துச்சமென மதித்துத் தூக்கியெறிந்து விட்டு
 மிச்சமின்றி பலரும்படையை மிதிக்கவென்று
 பிச்செறிந்து புறப்பட்ட
 பச்சைக்கரும்புலிகள் படுத்துறங்கும் பூமியிது!
 ஆச்சீயின் மண்ணை எதிரியிடம்
 அகப்படாமல் காக்கவெண்ணி
 எல்லைக் கற்களாய் எம்வீரர்
 எழுந்து நிற்கும் தேசமிது.

எம்மை அழிக்கவென நினைத்து
 எவர் வந்தாலும்; உண்மை
 அவர் உயிர் வாழார்
 இந்த மண்மீது சத்தியம்!
 ஆச்சியின் மண் எமக்கன்றி
 ஆருக்கும் சொந்தமில்லை
 எச்சில் நாடமைப்போம் எனக்கருதி
 எம்மவர் கரங்கள்
 துப்பாக்கி ஏந்தவில்லை;
 ஆண்ட நம் ஆட்சியை
 மீண்டுமொருமுறை ஆளத்தான் நினைக்கிறோம்;
 அதிலேதும் தப்பில்லை!
 குண்டுகள் போட்டெம்மைக்
 கலக்க நினைத்தவர்கள்
 கண்டு கொண்டார்கள்; நாம் யாரென்று!
 கலக்கம் எமக்கில்லை!
 நேற்றுவரை இம்மண்ணில் நுழைந்திட்ட பகைவரை
 வெற்றுடல் பிணங்களாய் வெட்டி வீழ்த்துவோம்
 வரநினைப்பவரை எல்லை வாசலில்
 வைத்துவைத்துத்
 தரமறுக்கும் திருநாட்டைத் தரவைப்போம்; அவர்கையால்!
 ஆச்சியின் மண்ணில் யார் தொட்பாலும்
 அவர் கையை உடைத்தெறிவோம்!
 ஆச்சியின் சொத்தெல்லாம் அவளின் பிள்ளையின் பின்
 பேரன் பேத்திக்கன்றி...
 வேறு யாருக்குமல்ல!
 யாரவன் எம் சொத்தைச்
 குறையாட வருவது?
 வரட்டும்;
 ஒரு கை பார்ப்போம்!
 ஒருபுலிகளின் குரல் வந்து தம்மகையுடையவர்களை கீழ்ப்ப
 போ 1994

வேளையூர் சுரேஷ்

உடன் வன்வி மன்னார் முல்லையெம்
 தேசத்தை எப்படி இழப்பது?

இந்த வேளையில் தான்
 சொந்த மண் மீட்கப் புறப்பட்ட காளையர்
 வெந்து தீயில் வீழ்ந்து மடிந்தனர்!
 சுதந்திர விடியலைத் தூக்கி
 மடியினில் வைத்துத் தாலாட்டக் காத்திருந்த
 எங்களைச்

சிதம்பரத்தைப் பார்த்து கைகூப்பிச்
 சிந்தையழ வைத்தது இந்திய இராணுவம்!

அமைதி காப்போமென அக்கரையில் சொன்னவர்கள்
 இக்கரைக்கு வந்ததும் அனைத்தையும் மறந்துவிட்டார்.
 மாறாக

சத்தமின்றிக் கிடந்த எங்கள் தாயவள் பூமியைக்
 குத்தி வெறியாடினார்
 அப்பாவி மக்களை துப்பாக்கியால்
 சுட்டுத் தள்ளினார்
 வண்ண எழில்கொஞ்சம்
 வனப்புமிகு மாளிகைகளை எண்ணுக் கணக்கின்றி
 இடித்து நொருக்கினார்.

வேலுப்பிள்ளை தம்பதிகள் பெற்றெடுத்த
 வீரத் திருக்கொழுந்தை
 ஒரு நாளுக்குள் பிடித்து வந்து தம்காலுக்குள்
 போடுவதாய்

வேலைகெட்டு வந்த நரிகள்
 ஊனையிட்டுத் திரிந்தன ஊரெங்கும்!

மக்கள் கவசத்தை
 மண்ணின் நிலகத்தை
 தக்கபலம் கொண்ட தமிழ்த்தாய் புதல்வனை
 ஏக்கம் கலக்கம் ஏதுமின்றி
 மூக்கில் பிடித்துவந்து முன்னிருத்துவதாய்
 அக்கம் பக்கமிருந்து வந்தசில
 எக்காளமிட்டுத் திரிந்தன இங்கே:
 முடிந்ததுவா?

நெருப்பென நின்றநம் வீரப்பலிப்படையை
 தெருவெங்கும் திரிந்து தேடிப்பிடித்து
 தோள்களில் சுமந்து வருவதற்குப்
 பருப்பு மூட்டையாப்பா எம்பிள்ளைகள்?
 இருப்பின்றி அலைந்து
 ஊரெங்கும் திரிந்தாலும் மண்ணில்
 விருப்பின்றி இவர்கள் ஓடவில்லை!
 பிறந்த மண்ணில் வளர்ந்த
 புற்றுகளைக் காட்டுக்குள் மறைந்த புலிகள்
 அறைந்து அனுப்பவும் தயங்கவில்லை!
 ஆம்,
 எந்தப் படைவந்தும் என்ன?
 இந்தப் புலிவெல்லும் உண்மை.

புலிகளின் குரல் ஊரெங்கும் ஊர் ஊர்ப்பு
 1994

புலி வீரம் இனி வெல்லும்

அடிக்க அடிவாங்கி
எதிரி.....

உதைக்க உதைவாங்கி
அடங்கி ஒடுங்கி வாழ்ந்த
அன்றைய தமிழனல்ல இன்றைய புலிவீரன்!
தன்னைத் தொட்டித் தருக்கின்
துடிக்கும் தகையறுக்கும்
கெட்டித்தனம் மிக்கவன்தான் புலிவீரன்!
“பாலகர் இவர்கள் என்று”
பார்த்து எள்ளி நகைத்தாடிய பாரதக்
கொள்ளி கொண்டு துரத்தியடித்த
பிள்ளைகள் தானிவர்கள்
பழிக்குப் பழிவாங்கப் புறப்பட்ட
பயமறியார்!
பகைவர் முன் பணிதலறியார்
துயரறியார்;
கயவர் முன் குனிதலறியார்!

இந்த வேங்கைகளை வெல்ல முடியுமென்றா
வந்த எதிரி குந்தியிருக்கின்றான்
இந்த மண்ணில்? என்ன ஆச்சரியம்?
பக்கத்து நாட்டுப் பாரதப் படைகளே
சிக்கல் இது வென்று புறப்பட்ட
இவர்களுக்கு மட்டும்
இப்படித் துணிவு எப்படி வந்தது?
வீரியம் மிக்க வேங்கைகளை வெல்லதெனில்
இரும்பினை நகத்தால் உடைப்பது போன்றதல்லா? துண்டு
ஆழக்கடலை அள்ளிக் குடித்து வறந்தச் செய்யினும்
சுழுவெங்கையைப் பிடித்து வந்து
முற்றாக அழிப்பதெனில் எப்படி முடியும்? யாரைப்
வெட்ட வெட்டத் துளைக்கும்
வீர பரம்பரையை . . .

ஒட்ட நறுக்குவதெனில் எப்படி முடியும்?
வாழையடி வாழையென வந்தெழும் காளையரை

வேளைக்கு அழிப்தெனில் இங்கெவரால் முடியும்? நானைக்குப் புதுயுகம் நாட்டவென்று நம்பியெழுந்த எமைப்பிடித்துக் கொளுத்திவிட ஒலைக் குடிசையென்றா நினைத்து வந்தாய்? நடக்காது! உன் திட்டம் பலிக்காது! விழ விழ எழுந்தீழ மண்காக்கும் புலிவீரரைத் தொழவைப்பதெனில் இயலாத ஒன்றுதான்! நஞ்சாத நின்று களமாடும் புலிகள்முன் நெஞ்சத் துணியில்லா நீ யெல்லாம் வெறும் பஞ்சப்பா! மோ தவென நினைத்துவரும் உனைப்பிடித்து ஊதியனுப்பும் திறனுண்டு இவர்களுக்கு அறிந்திருப்பாய்! "டோறாப்" படகடித்த பின்னெதிரியை "வாடா" வென்று கூப்பிடும் மனத்துணிவு வந்தது பார்! "நாடா" உனக்கென்று நாக்கை வளைத்தோரைப் பிடித்து வந்து "போடா" உயிர்ப்பிச்சை உனக்கென்று அனுப்பியதும் நடந்ததுதான்! பூநகரி அடிபற்றி அறியவெனில் பூநகரியில் செத்துப் பிழைத்த பகைவரின் புறமுதுகைப் பார்த்தால்த் தெரியும்! புலிமறவர் குணம் புரியும்! பூநகரிப் பகைக்குப் பலத்த அடி இங்கு குயில்கொண்ட பகைக்கு வரியிட்ட நெருப்படி! தமிழர் தலையரிந்த தருக்கர் படைக்கோ செருப்படி!!! பயங்கரவாதம் பற்றிப் பேசிய வாய்க்குக் கொள்ளியடி ஆம்! புலிவீரம் இனிவெல்லும்! வரலாறு வரிப்புலி வீரர் கதை சொல்லும்!

● புலிகளின் குரல்
1994

வீரம் வீளைந்த காலம்!

எதிரிகள் பாசறை தேடியே புலிப்படை
எரித்து அழித்திட அதனுள் புகுவதும்;
உதிரம் குடிப்பதாய் எண்ணியே எங்களின்
ஊரிலில் அலைவோரைத் தேடியே அடிப்பதும்;
அதிரும் கண்ணி வெடியினில் பகைவர்
வீதியில் நகரும் வண்டியைத் தகர்ப்பதும்
புதிது புதிதென வேங்கைகள் பாடியே
போர்க் களமாடிய காலம் அக்காலமே!

மட்டு நகரில் எட்டு இராணுவம்
மண்டை தீவினில் சண்டை தீவிரம்
காட்டுப் பாதையில் புலியைத் தேடியோர்
கண்ணி வெடியினில்க் காலை இழந்ததாய்;
கோட்டை வாசலால் எட்டிப் பார்த்தவர்
நாட்டுப் புலிகளின் ஷெல்லில் முடிந்ததாய்;
கட்டியம் கூறிலும் அன்றை நாவிதழ்
கண்டு கண்டுள்ளம் மகிழ்ந்ததக் காலமே!

விட்டு விடுவாரா புலிகள் பகைவரை;
வீணை தெருவினில் நாங்கள் வீழ்ந்திடச்
கட்டுத் தள்ளிய சிங்கள இராணுவம்
சுகத்துடன் மீளவும் முகாமினில்த் திரும்பிட
விட்டு விடுவாரா புலிகள் பகைவரை?
துட்டர் தயிலுறும் முகாமினைத் தீயினில்
இட்டொரு வித்தையைக் காட்டாது புலிகளும்
விடுவாரோ என்றினம் பாடியகாலம் அக்காலமே!

புலிகளின் குரல்
1994

!வகை குற்றமில் வர்

எழும்பு

ஆயுதம், மகசீன், குப்பி
 அத்தோடு திரும்பும் போது
 அழிந்ததம் உடலைச் சமக்கடி
 ஆனதோர் நீளப் பெட்டி
 அனைத்தையும் கொண்டு தங்கள்
 அண்ணணின் ஆணை யேற்று
 ஆடிடும் புலிகள் தம்மைப்
 பாடிட வார்த்தை ஏது?

தேதியைக் குறித்தே வேங்கை
 மோதிடச் சென்றால் இங்கே
 சோதியாம் தமிழர் மண்ணைச்
 சிதைத்ததம் பகைவர் போரில்
 பாதியும் தப்பார்; உண்மை!
 உதிர்ந்திடும் பகையை "எண்ண"
 உளையுமே வாய்கள் என்றால்
 அழிந்தவர் தொகைகள் என்ன?

பெற்றவள் நெஞ்சில்த் தொட்ட
 பகைவர் இந்த மண்ணில்;
 பொறுப்பதோ தமிழா? இல்லை
 விறுக்கென எழுந்து அந்த
 வீணரின் தலையை வெட்டி
 மறுகணப் பொழுதில் அன்னை
 முன்னிலே வைத்துச் சாதல்
 ஒன்றுதான் வீரம்; எழும்பு!

சீங்களக் காளைக்கு

இங்கென்ன அலுவல்?

அடோ.....

சிங்களக் காளையே

எங்கே செல்கிறாய்?

எங்களின் நாட்டுக்குள்

உனக்கென்ன அலுவல்?

நில் இங்கே; சொல் பதிவை!

பேச்சு மூச்சின்றி படலையைத் திறந்துள்ளே

கூச்சமின்றிப்

போவதற்கு உனக்கென்ன துணிச்சல்?

எப்படி வந்தாய்? என்னென்று வந்தாய்?

எல்லைக்குள் உன்னை யார் விட்டது?

சொல் பதிவை.....

அப்பன் நாடா? உன் அன்னை பூமியா?

கூப்பன் ஏதுமின்றி எப்படி உள்வந்தாய்?

தங்கு தடையின்றிக் கால்பதித்துச் செல்ல

எங்கள் நாட்டினில் எப்படித் துணிவு வந்தது?

வாடகை நாடா? இது கோடை பூமியா?

வானத்துக் குளிர்நிலவு வந்துவிழும் பூமியிலே

மானத்தின் மதிப்பறியா நீ வந்து

ஊனக் காற்தடங்களை எப்படிப் பதிப்பது?

புதுமலரெல்லாம் பூத்துக் குலுங்கும்

பொன்நாட்டிலா உந்தன் கால்கள் பட்டது.

ஆ..... கொடிய பகைவனே!

உந்தன் கால்பட்ட இடங்களைக்
கண்ணீரை ஊற்றிக் கழுவிச்செல்!

மண்ணுயிராய் போற்றும் எங்கள் கண்முன்னே.....

மாகபட்ட காற்படிவெல்லாம்.....

முற்றாக கழுவுண்டு போகச்செய்!

இல்லையேல் துலையப் போகின்றாய்!

எல்லையை விட்டு நாலடிதானும்

எப்படி உன்னால் உள்ளே வரமுடியும்?

கழுவிடு; கழுவிய படியே எம்மண்ணை

விட்டகன்றிடு!

கழுவிய நிலத்தினை ஓர் தரம் திரும்பிப்பார்

ஈழமண் 'முழு நிலவு'; சண்டாயா?

நில்லாமல் விரைவாய்ப் போய்த்தப்பு

எல்லையைக் கடக்கும்வரை திரும்பிப் பார்க்காதே.

நாலடி தள்ளீவந்த உந்தன்.....

காலடித்து முறிக்காமல் நல்லபடி விட்டது

நல்லதிலுரம் என்று நினைத்துக்கொள்!

எம்பாட்டன் உழுதுண்ட மண்மீது

உனக்கென்ன நடையிங்கே?

தன்பாட்டில் நாமாண்ட திருநாட்டை

உன்கூட்டில் வைத்துக்.....

கண்கட்டி வதைத்ததெல்லாம் அந்தக்கலாம்!

இனி நடக்காது பார்!

என் தங்கைய் எழுந்தெழுந்த

செய்யாமல் ! நன்றி மூலம்

செய்யாமல் கண்டுகி யம்மொக யருகாண்டு
 ரொடு பலகல்ய பா ரியக் கருவென்று யுண்ட
 வந்த ாதிரைய வ்டுகின்று ியப்பவையி றுக்கி
 உளாமல் உயிற்று ிய்க்கி யம்மொக யருகாண்டு
 இப்போதெல்லாம் எங்கள்..... யம்மொக யருகாண்டு
 பொன்நாட்டில் உந்தன் கண்பட்டாலே குற்றம்
 அறிந்துகொள் அனக்குமுனமரம கடைக்கமகை
 எனென்று கேட்க எழுந்திட்ட புலிப்படைகண்ட
 உன்னைச் சம்மா விடாது; என்னோ சந்தகலிவெளி
 இனிமேல் எங்கள் மொகாண்டு தூக்கிவி
 மண்மடியீது யார்தொட்டாலும் அவர் வீட்டில்
 மரண ஓலம் கேட்கும் பார். யம்மொக யருகாண்டு
 உண்மை! மாப்பிள்ளை மீதுகூட க்கிட்டு
 உனக்கு ஏளிந்தப் பீதி? இவர்களைமீட்டு யுடாருகி
 நிலலாமல் ஓடித் தப்பு? க்கிட்டு யுடாருகி
 நடந்தவற்றை உந்தன் நண்பர்களுக்கு க்கிட்டு
 எடுத்துச் சொல்! க்கிட்டுயவொக துமிணைய க்கிட்டு
 எல்லையில் நின்று எட்டிப் பார்த்தாலே க்கிட்டு
 எலும்புடையுமாமென்று க்கிட்டு க்கிட்டு
 எல்லோருக்கும் போய்ச்சொல்லு. க்கிட்டு க்கிட்டு
 தன் மகளை வாழ்விப்பா யுடாருகி க்கிட்டு

நல்லபடி நீ தப்பிவந்த கதையை யுடாருகி க்கிட்டு
 உள்ளபடியே சொல்லு க்கிட்டு க்கிட்டு
 இல்லையேல் உன்னைப்போல் க்கிட்டு க்கிட்டு
 இன்னும் பலர் வரமுனைவர் என்பதால்த தான்
 உண்மையை எடுத்துக் கூறு! யுடாருகி க்கிட்டு
 இதைமீஞ்சி யார்வரீனும். க்கிட்டு க்கிட்டு
 அவரழிவது உறுதி! க்கிட்டு க்கிட்டு

புலிகளின் குரல் ! யுக்கட்டுகிட்டு க்கிட்டு
 1994 யுக்கட்டுகிட்டு க்கிட்டு
 யுக்கட்டுகிட்டு க்கிட்டு

காலத்தைப் பதிந்து கொள்!

அன்றைய காவியம் நிலைக்க வேண்டியே
நன்று நன்றென

நின்று மேடையில் முழங்கிடும் மனிதர்
இன்றைய காவியம் இன்றே அழியிது
நன்றா? உனக்கிது இனிதா?

வாயைத் திறந்தாலே
வையகத்தை வரவழைக்கும்
வல்லமை உனக்கிருந்தும்

வீண்சொற்கள் அளக்கின்றாய்!
பேச்சுத் திறனாலே

புவியைப் பெயர்ந்தெடுக்கும்
வீச்சுப் பலமிருந்தும்

மூச்சுக் காட்டாமல் இருக்கின்றாய்!
நஞ்சேந்திக் களத்தில்

நின்றாடும் செல்வங்களைக்
கொஞ்சமேனும் சிந்தித்தாயா?

உந்தன் "நெஞ்சம்"
இந்த மண்ணில் தானேயிருக்கிறது

முன்னோர் பாட்டிற்கு
முந்நாறு பொருள் சொல்லும்

உன்னால் முடியாதெனில்
இங்கெவரால் முடியும்?

காலத்தை இன்றே குறித்துக்கொள்!
கன்னித்தமிழ் காவலரின்

காவியத்தை
மண்ணில் நிலைக்க வைப்பீரானே

சிங்களத்துப்
பேயை ஓட்டிய பாலகரின்

புகழ்பாட எண்ணி
வாயைத் திறந்தாலே

வண்ணமொழி
உன்னாவில் ஊற்றெடுக்கும்!

எழும்பு!
காலத்தைப் பதிந்துகொள்!

எல் தங்காய் எழுந்தீடுவாய்!

சிவப்பியாய் நீயிருக்க...
 சிகையழகும் தாலிருக்கச்
 சீரோடு பலகல்வி பாரறியக் கற்றிருக்க
 வந்து...
 கூசாமல் உன் கழுத்தில்
 நேசமுடன் தாலி கட்ட நெஞ்சமில்லா ஆடவர்கள்
 நிலவைச் சிறைப்பிடிக்க
 நிலமும் கேட்டு அலைகின்றார்!

ஏக்கர் கணக்கிலே அள்ளிக் கொடுத்துவிடில்
 ஏந்தினையுன் வாழ்வில்
 எதுவும் தாக்கமில்லை!
 தங்க நகைகளையும் தானள்ளித் தருவதென்றால்
 அங்கந்த மாப்பிள்ளையும் ..
 உடன் முடிவை அனுப்பிடுவார்.

சம்மந்தப் பேச்சினிலே சம்மதம் தெரிவிக்க
 இம்மந்த நிலைதானே
 இருட்டடிக்க வைக்கிறது
 சுருட்டடிக்க கூட இருப்பின்றிக்
 கைவிரிக்கும் கந்தப்பர் எப்படித்தான்
 தன் மகளை வாழ்விப்பார்?

மானென்று மயிலென்று விழிமினென்று தேனென்று
 பாநற் புலவர்கள் பண்ணிவிட்ட கவிக்குள்ளே
 நானென்று நீயன்று.....
 சிக்குண்டு கிடந்ததனால் தானின்று
 உன்னுரிமை உன்னடிமை ஆயிற்று!
 ஏனென்று இதைக் கேட்க.....
 என் தங்காய் எழுந்தீடுவாய்.

மெத்தையின் சுகத்திற்கும்.....
 புத்திரர் பேற்றிற்கும்

அத்தோடு ஆடுக்களையில் சத்தான உணவையும்
ஆக்கிக் கொடுப்பதன்றி ஆனபயன் காணாநீ
ஏனென்று இதைக்கேட்க.....
என் தங்காய் எழுந்திடுவாய்!

கனகாம்பரச் சாறு ஊற்றி.....
நகத்தின் மேல் சூழில் காண்பாய்
கண்ணிமைக்கும் சொண்டிற்கும்
என்னென்னவோ வழிசெய்து மின்னும்ழகோடும்
பின்னலுக்கும்
சின்னத்தம்பி வால்கட்டி
சிங்கார நடைபோட்டால் இங்கேதும் அழகில்லைத்தான்
என்றாலும் உன்னுரிமை கேட்கவென
ஊரார் எழமாட்டார் என்பதனால் தானின்றே
என் தங்காய் எழுந்திடுவாய்.

பூவென்ற பூவையரே
பூகம்பமாயிங்கே ..
சாவோடு வினையாடும் சரித்திரப் புயலானார்.
தாவென்ற வேளைதம் உயிரைத்
தற்கொடுக்கும் ..
திரப்படையணியில் சேர்ந்தாடும்
தங்கையர் படையானார்.

“போ” என்ற தலைவன்தன் ஆணைகேட்டுப்
போய் நின்று
போர்வென்ற பூவையர் தம் புகழ்பாரும்
திருநாட்டில்.....
தாவென்று உன்னுரிமையைப் பெற்றிடலாம்
என் தங்காய் துணிந்தெழுவாய்.

“சீதன வாத மேடை”
மகளிர் தினம்
1993.

தமிழக அறிஞர் சங்கம்

குழியினை விட்டு வெளியினில் வாருங்கள்!

விழிகளை மூடிக் குழிகளில் உறங்கும்
வீரக் குழந்தைகளே - நாங்கள்
விடுதலை பெற்றீடக் குழிகளை விட்டு
வெளியினில் வாருங்களே!

உயிரினைக் கொடுத்து உறவினைக் காத்த
உங்களை மறப்போமா? — மண்ணில்
உறங்கியே வாழும் உங்களை மறந்து
மனிதராய் இருப்போமா?

மானம் அழிவின்றி வாழவே உயிரைத்
தானம் செய்தீரே! — இந்த
வாழம் போற்றும்; வையகம் வாழ்த்தும்
என்றும் வாழ்வீரே!

அண்ணன் வழியினில் அச்சம் இன்றியே
அணிவகுத்து எழுந்தீரே! — உம்மை
எண்ணும் போதினெம் இதயம் வலிக்குது
என்றும் வாழ்வீரே!

புலிகளின் குரல்
1993

வங்கக் கடலே பதில் சொல்லு

வங்கக் கடலே பதில் சொல்லு?
எங்கள் தளபதி எங்கே நீ சொல்லு?
தங்கம் இவர்கள் தமிழனின் வாழ்வில்—இன்று
பங்கம் விளைந்ததேன் பதில் சொல்லு?

பண்டைய வீரத் திருமேனி கரைந்ததோ? — உயர்
பண்புத் தமிழினக் குலவேங்கை சரிந்ததோ?
சண்டையில் வீழ்ந்தாரா எம்மனம் பொறுக்க — பாரதச்
சதியிலே சரிந்தாரே; எந்நெஞ்சு பொறுக்கும்?

சிறந்ததோர் வீரனை வேங்கைகள் இழந்தது — இனிய
சிறார்களும் “கிட்டு” மாமாவென்று அழுத்தது!
சிறகினை இழந்தோர் பறவை துடித்தது — தம்
உறவினை இழந்ததால் தமிழினம் தவிக்குது!

காந்தியின் படத்தினைக் காவிடும் பாரதம் — அந்தக்
கையாலே சாடுறார்; கொடும்கொலை பலதரம்!
சிந்துகிறோம் கண்ணீரைச் சினமிங்கு மூளுதே — ஜீய
காந்தீயக் சுபடத்தால் தமிழீழம் வேகுதே!

அமைதியைத் தேடிய படகினை மறித்தாய் — பின்
அக்கதை சொல்லிட வெட்கத்தில் மறைத்தாய்
சமாதியைத் தொட்டு சத்தியம் செய்த — தமிழ்ச்
சந்ததி தூங்குமோ? செந்தணல் ஆவாய்!

✻ “கேணல் கிட்டு” அவர்களின் நினைவு நிகழ்வு
1994

இதழ் விரித்த முதல் நெருப்பு!

அங்கையற்கண்ணியே

அணல் முகடே ; அக்கினிப் புளம்பே.....;

செந்தணல் ஏந்திய ஏந்திளைக் கொழுந்தே!

இங்கே..... கருவேங்கையென

வந்துதித்து

இதழ் விரித்த முதல் நெருப்பே!

மாதர் சூலத்தின் மாதவப் பிறப்பே!

மண்கும்பான் மண்ணின் மணிக்கடரே.

தங்கையே --

உன்னை எங்கினிக் காண்போம்?

எப்பிறப்பில் உன்முகம் காண்போம்?

அங்கையற் கண்ணி நீதானே

காங்கேயன் துறையில் கண்ணி வெடியானாய்

" தாய்க்கப்பல் தீப்பிடிக்க "

போய்வெடித்த புயல் நீயல்லவா?

தங்கையே

இதுவரை நிகழாத புதுவிதம்

அதுபதம் பார்த்தது உன்திரம்.

ஆதலால்த் தானே உன்பெயர் முதலிடம்!

" ஒருமங்கை கருவேங்கை " யாய்.

உருப்பெற்றது இங்கே தான்.

ஒருபோதும் இல்லாத அதிசயம்

இன்று உருவாவதெல்லாம்

போராடும் மண்ணின் ரகசியம்!

இது போர்த் தந்திரம்.

எம் தலைவன் ஆக்கும் மந்திரம்

இது எல்லாராலும் முடியாதது.

இதுபோல் வரலாறு.....

இங்கே இன்னுமெழும்; பலநூறு!

" அங்கையற்கண்ணி " போல்

தங்கையர் பலர் உடன் எழுவார்.

எங்கள் கடலேறும் பகைவர்

பெண் புயல்களால் இனி விழுவார். 1950. 18

திருவிழி சிவந்து கரும்புலி ஆனதோ?

கயல் விழிகளில் புயல் எழுந்ததோ?
குயில் மொழியில் தணல் பூத்ததோ?
தாயின் வயிற்றில் தீயும் வளர்ந்ததோ?
திருவிழி சிவந்து கரும்புலி ஆனதோ?
தங்கையே ஏதென்று நீயுரைப்பாய்?
“கடலிலே காவியம் படைப்போம்” என்று
கண்முன்னே நின்று.....
கதைசொன்ன பெண் நெருப்பே!
விதையாகும் நாளுனக்கு
விரைந்ததை எண்ணாமல் நின்றா
விழாவிற்றகு தலமையேற்றாய்; தாயே?
விரல் மடிக்கும் நாளுக்குள்
வாழ்வை முடிப்பாயென்று
யார்தான் அறிந்தார்கள்? போர்த்தக்கப்பல் தகர்க்க
நீயும் போவாயென்று யார்தான் சொன்னார்கள்?
“கற்பிட்டிக் கடலில் தற்றொடைச் சமர்”
“கடலிலே புலிகள் காவியம்”
படகிலோர் சேதி வந்தது
“இருதங்கை கருவேங்கை” என்றார்கள்,
எம் இதயம் நம்ப மறுத்தது.
தங்கை நளாயினியுடன்
மங்கை, வாமன், லக்ஸ்மன்
அங்கே வெடித்த புயல்கள் என்றார்கள்.
எப்படி நம்புவது?
எம் இதயம் வலித்தது.
கற்பிட்டிக் கடலில் நளாயினி, மங்கை
கயல் விழிகளைத் திறக்கப் புயல் எழுந்தது.
“கடலரசன்” கதை முடிந்தது.
தங்கையரே; தம்பியரே.....;
உங்கள் பெயர் வாழும்!

மண்பற்றும் மொழிப்பற்றும் தான்யெற்ற மனிதர்

மண்ணிலும் பற்று; பேசும்
மொழியிலும் பற்றுக் கொண்டு
தன்னிலோர் எளிமை பொங்க
தரணியில் வாழ்ந்த மனிதர்.
விண்ணினை அடைந்த சேது
வீசிடும் காற்றில் வந்தெம்
வையகம் அதிர்ந்த தெங்கள்
ஐயனைக் காண்ப தெப்போ?

மாண்புறு கல்வி இந்த
மண்ணிலே கற்றே நல்ல
பண்போடு வாழ்ந்த மனிதர்!
பாரினில் எங்கும் சென்று
விண்தொடக் கற்ற கல்வி
விழுதிடச் செய்த போதும்
மண்ணோடு வாழ்ந்த எங்கள்
ஐயனைக் காண்ப தெப்போ?

பிறந்ததும் மண்ணிற் கென்றே
ஆற்றிய சேவை கண்டு
சிறந்ததோர் விருதும் பெற்றாய்;
சிரிப்போடு மகிழ்வும் உற்றாய்!
ஏற்றவுன் பணியால் இந்த
அவனியே உயரும் வேளை
கூற்றுவன் வந்துன் வாழ்வை
பறித்தனன்; ஏனோ ஐயோ?

பட்டங்கள் பெற்றார்; பலரும்
புத்தவிகள் பெற்றார் சிலரும்
திட்டங்கள் போட்டும் மண்ணை
விட்டுமே பறந்தார்; இந்த

நாட்டிணைக் கடந்தார்; எங்கள்
நாயகன் மட்டும் ஈழக்
கூட்டினில் நின்றே உழைத்தேம்
குறைகளை தீர்த்தான்; உண்மை!

விடுதலை தேடும் மண்ணின்
விடிவிற்காய் உழைத்தாய்; ஈழம்
படும்புயர் கண்டும்; பார்த்தும்;
பாராது துயில்லோர் முன்னே
துடிபோடு நிமிர்ந்தாய்! உன்னைத்
தூயவன் என்றே காட்டிப்
படிப்பினை செய்தாய்; உம்மைப்
பாரினில் காண்ப தெப்பா?

பெருந்தடை விதித்தேம் மண்ணை
பொசுக்கலாம்; நாளும் இங்கே
வரும் தடை கண்டு மக்கள்
வருந்தலாம்; இதனால் போரை
வெறுக்கலாம் என்றோர் கண்களை
நொருக்கலாம் என்றும் புலியோடு
விரும்பேயடு உழைத்தாய்; இங்கே
பொருண்மியம் வளர்த்தாய்; வேந்தே!

பேர்துரை ராசா வென்றே
பெருமையாய் வாய்கள் பேசும்
புதுமைகள் கண்டோம்; யாழ்

பல்கலைக் கழகம் தன்னில்
ஓர் துணை வேந்தர் ஆகி
ஆற்றிய பணியும் கண்டோம்.
ஆற்றலின் திருவே வாழ்வை
விரைவுடன் முடித்த தேனோ?

11-06-1994 அன்று இயற்கை
எய்திய யாழ்! பல்கலைக்கழக முன்னாள்
துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ. துரைராசா
அவர்களின் இறுதி நிகழ்வில் நணைந்த
கவிதை.

வாடைக் காற்றோடெதர்மங்கி நீந்தவந்த
வயதில் அல்லவா பாடையில் ஏறலாம்!
ஆடை போட்டேறில் கவிமொவ நீகம்மாறொடு
அருந வாழ்வீச என்னை நீசினார்!

சத்திய நாதனே சாவறிந்கான் — தன்
சந்ததிக் காயுடல் பிச்செறிந் தான்
சாவுக்கு முகம்கொடுத்த வேங்கையிவன் — முதல்
சமாதிக்கு உடல்கொடுத்த சங்கரிவன்

சங்கரின் சமாதியைத் தேடுங்கடி — அவன்
சமாதிக்கு பூவைத்து ஆடுங்கடி!

விரிந்திடும் மொட்டெனச் சிரித்தவர்கள் — இங்கு
பறந்திடும் சிட்டெனத் திரிந்தவர்கள்!
பெருந்துயர் கண்டிங்கு துடித்தவர்கள் — கொடும்
எரிமலை யாயிவர் வெடித்தவர்கள்!

காவியம் புகழ்பெறச் சொல்லுங்கடி — அவர்
காட்டிய பாதையில் துள்ளுங்கடி!

நெருப்போடு நெருப்பாகிப் போயிடுவார் — பகைவர்
துருப்போடு எரிசாம்பல் ஆயிடுவார்!
இரும்பொத்த மனத்திடம் கொண்டவர்கள்- பகையை
இருட்டோடு இருட்டாகக் கொன்றவர்கள்!

சரும்புலி பிறந்தது நெல்லியடி — மில்லர்
காவியம் புகழ்பெறச் சொல்லியடி

● மாவீரர் நான்

26. 11. 93

தர்மத்தின் காவலர்கள் தானினங்கள் மாவீரர்

குண்டணைத்தலர்; குப்பி கடித்தவர்!
சண்டை மீதிலே துடிதுடித் திறந்தவர்
காத்து நின்றிடும் காவல் அரணையே குறி
பார்த்து வைத்தவன் வேட்டோடு போனவர்
களத்தில் மடிந்தவர்; கடலில் கரைந்தவர்;
போலெத்தனை எத்தனை விதத்தினில் சாவினை
சத்தியப் போரிலே சந்தித்த தோழரைத்
தேசம் மறக்குமோ? இவர் வாசம் மறையுமோ?

வெடிமருந் தேற்றிய படகோட்டிச் சென்றதும்
இடிவிழுந்தது போலங்கு வெடித்ததும்
நொடிப்பொழுதில் மேனி பிச்செறிந்ததும்
முடிவடைந்ததோர் சரித்திர மாகுமோ?
எடுத்த சபதம் இதமென நாட்டியே
வெடித்த உங்களை எப்படி மறப்பது?
அடுத்த தலைமுறை வாழவே; உயிரைக்
கொடுத்த உங்களை எப்படி மறப்பது?

தாழ்ப் பறந்தவன் தள்ளிய குண்டில்
நாலாய்ப் பிளந்தவர் எத்தனை எத்தனை?
ஆழக் கடலினில் நின்று தாக்கிய
ஷெல்லில் முடிந்தவர் எத்தனை எத்தனை?
ஈழ நிலத்தினில்ப் பாய்ந்த வேட்டிற்
இரையாய்ப் போனவர் எத்தனை எத்தனை?
மூளும் தர்மப் போரினில் தம்மை
மூழாதாய் அழித்தோரை எப்படி மறப்பது?

வாடைக் காற்றோடு உலாவி வந்திடும்
 வயதில் அல்லவா பாடையில் ஏறினார்!
 ஆடை போட்டெழில் கண்டிடும் அந்த
 அமுத வாழ்வின் எல்லை மீறினார்!
 அன்னையை மறந்தார் ; அப்பனை மறந்தார்!
 தன் சகோதரர் உடன்தாரம் அனைத்தையும் மறந்தார்!
 நாட்டைக் காத்திட இவர்கள் அல்லவா
 வீட்டைத் துறந்து வெளியில் வந்தவர்கள்!

கடலை போலெமைக் கடித்து நொறுக்கவோ?
 குடலைக் கிழித்தவர் மாலையாய்ப் போடவோ?
 கடலை ஏறிடாப் பிணமாய் எரிக்கவோ?
 சுதந்திர பூமியில் நிதம் எமை மிதிக்கவோ?
 படலை திறந்ததும் பகைவர் சேனையைக்
 குடியோடு அழித்தவர் பிணங்களைக் குவித்ததும்
 விடலை வயதில்மா வீரர்கள் செய்தநல்
 வீயத்தகு சாதனை தானிது இங்கே!

கொட்டும் மழையிலும் குளிரும் பனியிலும்
 கொளுத்தும் வெய்யில் அழுத்தும் துயரிலும்
 விட்ட கன்றிடா வீரப் புலியென
 நட்ட மரமென நின்று களத்திடை
 முட்டும் பகைவர்தம் முதுகை உடைத்தவர்
 கொட்டம் அடக்கிய கொள்கை வீரர்தம்
 கட்டியம் கூறிடும் காவிய நானென்று
 கொட்டு முரசே! கொட்டு முரசே!

மா வீரர் நாள் கவியரங்கம்
 25. 11. 1993.

உறுதியெடுப்போம்!

நெற்று வரைஉயிர் நாட்டிற்கே உவந்தளித்து நிம்மதியாய்த் துயிலுறும் வேங்கைகள் தியாகத்தைப் போற்றிப் பணிந்திடுவோம்; அவர்முன் தீபங்கள் ஏற்றியே வணங்கிடுவோம்; கல்லறை மண்ணெடுத்து நெற்றியில் பொட்டிடுவோம்; வீரர்தம் கொள்கையை ஏற்று நடப்பதாய்ச் சக்தியம் செய்வோம். வெற்றிக் கொடிநாட்டும் வரையுங்கள் தாகச்சுமையோடு வெங்கை மாடுவோம் என்றுநாம் உறுதியெடுப்போம் கல்லறை நிறைந்துபூமி கனத்துத்தான் போனாலும் எள்ளளவு நிறைக்கேனும் எங்கொள்கை குறையாது. வல்ல நாட்டிந்து வனப்பிழந்து போனாலும் வெல்லும் வரையெங்கள் வேகங்கள் குறையாது. பல்லாயிரம் உயிர்களைப் பலியெடுத்த போரினியும் பணியாது. பகைவர் படைமுன் குவியாது. இல்லையென் றனைவரும் அழிந்திங்கு போனாலும் உள்ளவர் சிலரோடும் போரிங்கு தொடரும். போர்க்கோலம் பூண்டே அதர்மத்தைப் பொசுக்கிய ஊர்போற்றத் தக்க உத்தமர்கள்; இங்கே வேர்விட்டுத் தழைக்கவல்ல விதையாகிப் போனமா வீரர்தம் புகழ்பாட வார்த்தைகள் போதாது. தர்மப் போருக்கே தம்மை அர்ப்பணித்த தற்கொடை யாளர்கள்; மாதேசத்தின் விழுதுகள். ஒருபோதும் மறந்திடா நினைவுக்குள் இருப்பவர்கள் தர்மத்தின் காவலர்கள் தானெங்கள் மாவீரர்கள்.

● மாவீரர்நாள் கவியரசுக்கு
25-11-1993

புதிய வரலாற்றின் பிறந்த நாள்

புதிய வரலாற்றின் பிறந்த நாள்
 இது கரும்புலி மில்லர் இறந்த நாள்
 உலகத் திசைகளையே.....
 ஒருதரம் உகப்பிவிட்டு எங்கள்
 செவிப்பறை அதிர ..
 புலியிங்கே வெடித்த நாளது
 ஆகிடும் இரண்டில் ஒன்றென
 ஏறிய கரும்புலிகள் உயிர்
 போகினும் எதிரி தீயில் ..
 வேகிடும் வண்ணம் வெடித்த நாளது.
 பேரிடியாய் ஒரு நொடியில் ..
 போய்வெடித்துப் பகைமுடித்துப் பேரெடுத்த
 கரும்புலி வரலாறு பிறப்பெடுத்த நாளதுதான்
 அகிலமே அன்றிவர் திறமை கண்டது.
 திக்குகள் யாவும் திகைத்து நின்றது.
 எங்களோடு இறுதிவரை ..
 இருந்து சிரித்துவிட்டு திரும்பி கையசைத்துச் சென்ற
 கரும்புலி மில்லர் பகையோடு ..
 பொருந்தி வெடித்துப் பூகம்பம் விளைவிக்கப்
 புறப்பட்ட நாளது; புதுமை மிக்கது.
 வெடி நிறைந்த வண்டியை ஒட்டியிங்கே
 சூடியிருந்த பகையை பிடிசாம்பல் ஆக்கி
 இடியென எதிரி இதயத்தில் வெடித்துயிர்
 முடித்த கரும்புலி மில்லர் இறந்த நாள்
 இது புதிய வரலாற்றின் பிறந்த நாள்
 மரணத்தை தூக்கி மடியிலே கட்டி
 வெடி மருந்தேற்றிய வண்டியை ஒட்டி
 "இத்தோடு எதிரியின் கதை முடியுதென்று"
 உறுதியாய் கூறிவிட்டு ..
 சத்தமுடன் வெடித்து மண்ணை முத்தமிட்ட
 கரும்புலிகள் மனமென்ன இரும்பா?

சாவென்றால் அவர்க்கது துரும்பா?
 ஒன்றாகி.....
 உள்ளத்தால் உறவாடி எல்லோர்க்கும்
 நன்றாகி வாழ்ந்தவர் நெருப்பாகிப் போயினர்
 "வென்றாகி வருவோம்" விடுதலையை என்றுரைத்துக்
 குண்டாகிப் போனவர்.....
 காற்றாகிப் போயினர்: கடலாகிப் போயினர்
 வெற்று வானிலும் வெண்ணிலா வாயினர்
 கூற்றுவன் வந்து கூப்பிட முன்னரே
 ஏற்றவன் பாதையில் ஏறி நடந்தவர்
 எமனை வென்றவர்;
 மாற்றான் படையின் நெஞ்சில் வெடித்தவர்,
 பெற்றவர்..... மற்றவர்..... உற்றவர்..... யாபேரும்
 பார்த்துக் கலங்கிட பகையை முடித்தவர்,
 தலைவன் பேரோடு தம்மை யழித்தவர்
 நிலையினை யாரும் நினைக்க முடியுமா?
 வளர்ந்த உலகில் வளராத ஒன்று.
 விரிந்த பூமியில் விரியாத ஒன்று.
 தங்கள் சாவினை தெரிந்தும்
 தயங்காது
 பொங்கும் மகிழ்வோடு போய் வாறோமென்று
 நன்றியை உதிர்த்துவிட்டு நகர்ந்த நாயகரின்
 மனத்துணியை எப்படிச் சொல்வது?
 என்னென்று சொல்வது? என்னால் முடியாது
 வசைபாடி வந்த எதிரிக்கு தமிழன்
 தசையிலும் நெருப்புண்டு;
 தெரிந்து கொள்ளென்று திசையதிர வெடித்த
 கரும்புலிகளை.....
 என்னென்று சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது?
 முந்நாறு நாள்சுமந்து...
 பெற்றெடுத்த தன்மகவைப் பொன் நாட்டின் விடிவிற்காய்
 ஆர்ப்பணித்து.....
 இங்கேறி வந்த எதிரிகளையிவன்.....
 எண்ணாறு துண்டாக்கி வீழ.....

தன்பேறு கிடைத்தாற் போல் தான் மகிழும்
தாய் மனதை என்னென்று சொல்வது
தாயாகி தந்தையாகி
தலைவனுமாகி நின்றிவரை வளர்த்துவிட்டு
"போய் வாருங்கள்" என்று விடை கொடுத்து
போனபின் மனமுக்கும்
தானைத் தலைவன் தன் மனத்துணியை
என்னென்று சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது?
என்னால் முடியாது;
தலையாய கொள்கையைத்
தலைமீது சுமந்ததனால் நிலையான வாழ்விலும்
நெருப்பாக மாறி.....
விலையாகி மண்ணின் விடிவிற்காய்த் தாமும்
சிலையாகி நிற்கும் சிற்பங்கள் தானிவர்கள்
அற்புதங்கள் விளைவித்த ஆன்மாக்கள் பேராலே
பொற்பதங்கள் பொறித்துப்.....
பூசிக்க வேண்டிய பூமியிது.
கலையாத காவியமாய்
கல்மீது ஓவியமாய்
குலையாத வரலாற்றின் குன்றாய் சிகரமாய்
இளையோடி நெஞ்செல்லாம் இருந்து சிரிப்பவர்கள்.
ஓன்றன் பின் ஒன்றாய்.....
சென்று பகையை கொண்டு குவித்த
உங்கள் வீர காவியம் நின்று நிலைக்கும்;
இன்று போல் உங்களை
இனிவரும் சந்ததியும் என்றும் நிலைக்கும்!

* கரும்புலிகள் நாள் கவியரங்கு.

05-07-1994

தீயாகத் தீயினிலே.....!

பாயினிலே கிடந்து பகற்களவு கண்டவரும்
தாயினிலே தாந்திருடி தன்மானம் விற்றவரும்
சேயினிலே காட்டாறாய்ச் செருக்களம் புகுந்தபுலி
வாயினிலே புல்வைக்க விளையவரும் வேளையிலே
ஈழமேனும்

கோயினிலே கிடைத்தமுது தேசபக்தி உண்டதனால்
தன்.....

வாயினிலே வேறெதையும் வைக்காது "தீயாகத்
தீயினிலே" போயினனே ஆறாண்டு ஆகுமுன்பு!
ஆறாண்டு ஆரியென்ன அவனியொடு நாமெல்லாம்
நீறுண்டு போனாலும் நீங்குமோ நினைவலைகள்?
பாறாங்கல் கூட நீர்பற்றும் போதினிலே
பார்த்தீபா நீயும்

கூறாமல் நீரொறுத்து நீறானாய் உந்துணிவிற்கு
வேறிங் கெதை எடுத்துக் கூற!
அண்ணா திலீபா!

உன் துணிவைப்பாட என்னால் முடியாது!

வண்ணமயில் துள்ளிவரும் வேலவனின் வீதியிலே
எண்ணங் கொண்டு தீவளர்த்து வேள்வியிலே வெந்ததனை
அன்றிந்த மானிடர்கள் கண்டுற்றார்; கலங்கிற்றார்!
கண்ணால் நீர் வடியும் காட்சிதனைப் பாத்திருந்தோர்
முன்னால் நான்நின்று என்னென்று பாடுவேன்?

உன்னை எப்படிப் பாடுவேன்?
உண்ணாமல் நீயிருந்து உன்னுடலை வருத்தியதை
அகிம்சையென்று பெயரெடுத்து உன்னழகைக் கருக்கியதை
கண்ணால் பார்த்தவர்கள் கலங்கி நின்றவர்கள் என்
முன்னால் இருக்கையில் என்னென்று பாடுவேன்?
உன்னை எப்படிப் பாடுவேன்?
ஏருமுது உணவெடுத்து விருந்தளிக்கும் திருநாட்டில்
பாரமுது நீர்வடிக்கப் பசியிருந்து போர்தொடுத்த
பார்த்தீபா! உன் துணிவைப் போற்றுதற்கு வார்த்தையேது?
புகழ்ந்துரைக்கச் சொற்களேது?
உணவை வெறுக்கலாம்; குடிக்கும் நீரை
நிறுத்தலாம்; என்று வாயால் உரைக்கலாம்!
வயிறு பொறுக்குமோ? வலிமை இருக்குமோ?
கயிறு போலுடல் சுருண்டு முறுக்குமோ?
ஒருநாள் உணவை ஒதுக்கியே வைத்திட்டால்
மறுநாளே இரண்டடி நடக்கவும் இரண்டுபேர் வேண்டுமாம்
வரண்டு நாவது விழுந்து படுக்குமாம்
சுருண்டு போயுடல் இதயம் துடிக்குமாம்
இத்தனை துயரம் இருந்திடும் போரிலா.....
அச்சம் இன்றியே இறங்கினாய் திலீபா?
மெழுகு வர்த்தியாய் நானும் உருகினாய்!
அமுது ஊந்திய கண்ணீரில் மூழ்கினாய்!
தொழுது வணங்கிடாத் தேசம் தன்னிலே வீரத்
தமிழர் நாமென இருந்து காட்டினாய்!
படை கேட்டா போனோம் பாரத அரசிடம்? ஏன்

படைகொண்டு வந்தது பாரதம் எம்மிடம்?
 போரொன்று எழுந்து புயலென நிமிர்ந்து
 பூத்திருக்கும் வேளையில் அல்லவா..... இங்கு
 மொழிகள் புரியாது; முகங்கள் தெரியாது;
 அழகு இருக்காது; அளவும் 'சூர்க்காக'
 ஓசியில் நின்றாலும் சிலரைத் தெரியாது
 விலகு புலியென வந்து குதித்தனர்!
 அழகு தமிழையே ஏறி மிதித்தனர்!
 உலகில் வீரர் தாங்கள் என்பதால்
 இலகு என்றனர்; புலியை வெல்வது!
 உரிமைக்காய் தமையழிக்க உறுதியாய் இருந்தவர்கள்
 இறுதிவரைக்குமே வேங்கைகள் நெருப்பாய் நின்றவர்கள்!
 விண்ணிடிந்து வீழ்ந்தாலும் வீரம் விடாத எங்கள்
 தன்மானத் தலைவன் வழி நின்றுழைத்த திலீபன்ல்லவா?
 தன்னுடலில் பலம்காட்ட தீர்க்கமுடன் எழுந்தான்
 முன்குடலில் வலுவழிந்த மன்னனிலன் போர்தொடுத்தான்
 நீரின்றி உணவின்றி நீறாக்கி உன்னுடலை
 பாருக்கே உவந்தளித்தாய்; பைந்தமிழின் வாழ்விற்காய்!
 பார்த்தீபன் பேரெடுத்தாய்; போருக்கே வடிவமிட்டாய்;
 பாருக்கே தீபமிட்டு மரித்திட்டாய் எம் திலீபா.
 புத்திமான் காந்தியின் சத்தியத்தை தூக்கிவிட்டு
 குத்திவெறி யாடவந்த சக்தியற்ற படையினின்
 மத்தியிலே போர்புரிந்தாய்! சத்தியத்தை நீயறிந்தாய்!

● "தியாகி திலீபன் ரஜம் ஆண்டு திணவு"
 நல்லூர்க் கவியரங்கு
 26.09.1993.

மகிழ்வோம் நாங்கள் எதிர்காலம்

போர் மாறலாம்.....
 பெரும் புயல் மாறலாம்
 ஊர் மாறலாம்.....
 போர்க்கருவி மாறலாம்.....
 கொள்கை மாறுமோ? எம் கொள்கை வீழுமோ?
 இலக்கை அடைய பலவழிகள் இருக்கலாம்
 அடையும் வழியிலே பல
 இடர்கள் நெருக்கலாம்
 உலக்கை தேய்ந்து ஊசியாகலாம்
 வலக்கை தேயுமோ? தமிழன் வலிமை சாயுமோ?
 இருமொழி ஒரு நாடு என்றந்தப் பேதம்
 இனிமேலும் இருக்குமோ?
 இதை வேங்கை பொறுக்குமோ?
 ஒருமொழி தமிழ்நாடு இருநாளில்
 வருமென்று.....
 உருவாகும் புலிவீரர் இலட்சியப் பயணம் இடறுமோ?
 மாற்றான் அலட்சியம் செய்தால்
 போர் தொடருமோ?
 கோட்டையிலே புலிக்கொடி
 நாட்டிவிடும் அந்தநாளே.....
 கொண்டாடும் நாளாய்க் காணுவோம் நாமென்று
 கொட்டினான் முரசு
 கோட்டை முன்றலிலே
 கொள்கையின் படிவீரன் திலீபன் தானன்று!
 மின்னாமல் முழங்காமல்
 மூர்க்கமாய் பாய்ந்தபுலி
 தீர்க்கமாய் உரைத்தவனின் திருநாளில் கொடியேற்றி
 குதூசலித்து நின்றதுவே — திலீபன்

கதைபலித்து வென்றதுவோ
கொண்டைச்சி கொக்காவில்.....
கோட்டை மாங்குளம்
சண்டைக்குத் தப்பாமல் சரணடைந்து
கொண்டமை

அண்டைக்கு நம்வீரர் அளித்தபெரும் வெற்றிகளே.
இண்டைக்கு நம்வீரர் எந்தெல்லாம் நிற்கின்றார்
மண்கிண்டி மலைமுகாமை
மண்கும்பி ஆக்கிவிட்டார்.
கன்தோண்டிக் கயவரை கடலோடு கரைக்கின்றார்
கரும்புலிகள் ஆகிப்பலர் காவியம் படைக்கின்றார்
அண்மையில் வேங்கைகள்
அளித்திட்ட வெற்றிகள் எத்தனை எத்தனை
இத்தரை மீதிலே!
புலிவீரர் பேசர்வென்று சரித்திரம் படைப்பதும்
பூவுடல் அஞ்சலிக்காய்
புனித்தாய் மடிமீதில் வைப்பதும்
அன்றாட நிகழ்வாகிப் போனபின் இங்கேதும்
அச்சமென்று ஒன்றிருக்கா தீவிபன்
அண்ணாவே இதைவந்து பாடுராருக்கால்
எக்கணமும் போர்க்கருவி
ஏந்தப்பலர் இக்கணமே தயாராகி நிற்கின்றார்
இந்த மண்ணில்.....
பூவோடு பிஞ்சும்
போர்க்கருவி ஏந்திப் புலியென நடப்பதால்
நிச்சயம்;
மலரும் ஒருநாள் எம்மீழும்.
மகிழ்வோம் நாங்கள் எதிர்காலம்.

உருவூர் கவியரங்கு
26.09-1993

மடமையைக் கொளுத்துவோம்

மாதரீ தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையினைக் கொளுத்துவோம்.
வீண்வாதம் வம்பு செய்வோர்தம் சேனைகளை வெட்டி வீழ்த்துவோம்
பாதம்பட்ட எம்மண்ணில் எதிரியவன்.....
நாதவொலி கேட்குமெனில்
நாம்பொறுக்க மாட்டோம்!
பேதங்கள் ஏதுமற்ற ஈழமொன்றுக்காய் முன்பெல்லாம்
வேதங்கள் சொன்னோம்;
விடியலில்லையித்தேசம் பார்!
சாதகம் பார்த்தோம் சோதனைகள் தீருமென்று
சரிவரவில்லை; பின்
மோதகம் அவித்துப் பிள்ளையாருக்கு
முழுப் பொங்கல் பொங்கிப் பார்த்தோம்;
அதற்கும் ஆகவில்லை என்றுணர்ந்த பின்னரே
ஆதங்கத்தோடு எழுந்த இளசெல்லாம்
ஆயுதத்தோடு அரங்கேறியது
பூதங்களாகி நின்று பகையோடு மேர்திச்
சேதங்களான சோகம் எத்தனை பார்?
கீதங்கள் பாடும் சூயிலெல்லாம் இப்போ
சோலையிழந்த வேளையிது கூவாது!
கார்முகில் கண்டு மயில் ஆடாத காலம்து
நாளை விடியுமென்று நம்பிக்கை மனிதர்
வாளை ஏந்தி வரலாறு படைக்கையிலே
புதிய சூரியர் உதயமாகுவார்!
அதுவரைக்கும் போரிடுவோம்; என்றிருந்தோம்
ஏலாமல் போனதுபார்!

இந்த நிலையில் இருந்து கொண்டே
 இப்போதும்
 வந்த அரசிடம் கேட்கின்றோம்
 கடைசிப் பொழுதிலும் கைகொடுத்து நிற்கவே
 நேச முகத்தோடு கைகளை நீட்டுகின்றோம்
 இத்தனைக்கு பிறகும் இப்படிநாம் நீட்டுவது
 பயத்தினால் அல்ல
 பயத்தினால் அல்லவே அல்ல
 பலத்தோடு இருந்து கொண்டே
 பேசு மேசைக்கு அழைக்கின்றோம்
 பேசு நினைப்பவரெல்லாம் வாருங்கள்
 பேசுங்கள்
 பாச முகத்தோடு எம்மைப் பாருங்கள்
 நேசக்கரம் நீட்டும் எமக்கோர்
 நீதியான தீர்வை தாருங்கள்
 வேளும் போட்டு எம்வாழ்வை
 வளத்தை குந்தியிருந்த
 நிலத்தையெல்லாம் நாசம் செய்யாதீர்கள்
 மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில்
 மகிழ்வோடு நாம்வாழ வழிவேண்டும்
 அதற்கோர் தீர்வு வேண்டும்
 இதைவிடுத்து வெறும் பம்மாத்துக் காட்டும்
 அரசுக்கு தெம்மாங்கு பாடும்
 நம்மக்கள் மடமையைக் கொளுத்திடுவோம்
 பத்துநாள் முன்னர் பட்டத்தை மறந்து
 இத்தனை பேரை இழந்ததை மறந்து
 சத்தியப் போரை, சரித்திர நிகழ்வை
 இத்தரை காண எத்தனை புகழை
 வித்தையில் க் காட்டிய,
 வேங்கை ஈட்டிய அனைத்தையும் துறந்து
 எத்தர் போடும் எலும்பினில் ஆடும்

பேலணையூர் சுரேஷ்

எம்மவர் கொண்ட மடமையைக் கொளுத்திடுவோம்!

மின்சாரம் வரும் ஆமாம்.

சம்சாரம் சில சாமரன் உயர்வாய் உழப்பண்பு வுமடீயி என்னென்ன பேச்சு எல்லாம் இன்பமென்ற றாச்சுணைதூ மண்ணெண்ணை, பெற்றோல் யவ்ப் ப்துக்குபி னைதூ மலிவாக மண்ணிற்குய குகாய்து ம்பபி ப்துக்குபி வருமென்று வொக்கு இன்னும் க்கவையைய நகவ்யது வரவில்லை நோக்கு!

எங்களின் மக்களும், சிங்கள மக்களும் ப்பகடுபாது ரிதூ என்னதான் உன்னிடம் கேட்டார். ப்பாய் நகங்கி க்துட்டு "அமைதி"

வேண்டியே வாக்குப் போட்டார். ப்பு ர்கைப ய்துங்க இதற்குப் பின்னென்ன தயக்கம் ர்கைபி க்துபி க்கை உன்னெண்ணப் படியாள மிக்நாடு குக்ரிதூ ய்கி நகங்க வந்ததென்ன சோர்வு? எமக்கு ருயரீணைக் ர்யகந்த ஷீரவாக வேண்டும் தீர்வு!

பாத்திரங்கள் விலை குறையும் தீய்பய யாகப்படுகைய பாவாடை இனி மலியும். என்று யுத னிதக்பி ருங்க சாத்திரங்கள் பார்த்தோம் யுப்பா கைக டுபி ருங்க சரிவரவில்லை, பின் குப்பண்பு மிடுத க்கை

தோத்திரங்கள் சொல்லிப் பின்னையார் முன் தோப்படித்தோம்.

ஆத்திரம் தான் மிகுந்ததன்றி ருங்க க்குபுப ர்கைப ஆபயன் ஒன்றுமில்லை க்குக்ஷி ய்துக்ரி க்துபுப ஒன்றுமே யில்லை. ய்யங்கி மயிடு வகயது ர்தாய அரிசிக்கும் சீனிக்கும் ியாமலிடுக்துக்கடு க்பவையைய பருப்போடு மாவுக்கும்

மாத்திரம் தானா நாங்கள் போரிட்டோம்? கும்ரயிக்

என்ன சூத்திரம் இது? ய்யமகி க்குக்கை திலர்நம

காத்திரம் மிக்க ஈழம் ஒன்றுக்காய் கிடுகை ககை "போர்".....

யாத்திரைகள் செய்தவர் எத்தனை பேர்? கிடுகாகடு

டீயாடலிடுகித்தாக்கி க்மவையடய பங்காக்கி ிமயயா
 பாதிவழி சென்று டீயாவடய ய்மூல ய்நாசுய்யி
 மீதிவழி தாண்டமுன் மாண்ட மறப்புவி வீரர்தான் றாகய்சு
 எத்தனை பேர்? டீயாடலிடுகித்தாக்கி க்மவையடய பங்காக்கி ிமயயா
 அத்தனை பேருக்கும் பம்மாத்து கிாட்டும் றாகய்சு
 அரசிற்குப் போய் தெம்மாங்கு பாடும் றாகய்சு
 நம்மக்கள் மடமையினைக் கொளுத்திடுவோம்! றாகய்சு
 எங்கள் தளபதி வெடித்து றாகய்சு
 எதிரி தளபதியைப் பிடித்த பின்தானே றாகய்சு
 இந்தச் சிங்களம் பாடம் படித்தது றாகய்சு
 பொங்கும் கடலெல்லாம் றாகய்சு
 தங்கும் பகைவர் ஓடங்கள் ப்ாபி பங்காக்கி ிமயயா
 தலை பிடித்த பின்னர்தானே றாகய்சு
 எங்கள் வீரம் எதிரிக்கு விளங்கியது? றாகய்சு
 அங்கயற் கண்ணியோடு றாகய்சு
 தங்கை நளாயினி றாகய்சு
 மங்கையெல்லாம் மடிமீது வெடிசுமந்து றாகய்சு
 சென்ற பின்தானே தயிழன் றாகய்சு
 வென்ற சேதி உலகை எட்டியது? றாகய்சு
 கடலில் ஏறவே பெண்ணுக்கு றாகய்சு
 பல கதை கூறும் திருநாட்டில் றாகய்சு
 படகேறிச் சென்று றாகய்சு
 பகைவர் படகுடைத்த பெண்கள் றாகய்சு
 மகுடம் தரித்து நிற்கும் தேசத்தில் றாகய்சு
 மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் றாகய்சு
 மடமையைக் கொளுத்திடுவோம்! றாகய்சு

* கவியரங்கு
 உலக மகளிர் தினம் 1995 றாகய்சு
 வளர்மதி சனசமூக நிலையம் றாகய்சு
 கொக்குவில் றாகய்சு

காட்டிக் கொடுப்பவனே நாட்டில் முதலெதிரீ

“மூட்டைப் பூச்சி” க்குப் பயந்து
வீட்டைக் கொளுத்துவானா மனிதன் ?
நாட்டைக்.....
காட்டிக் கொடுப்பவனுக்கு அஞ்சி
தமதுரிமை இழப்பானா தமிழன் ?
தொண்டு, சேவகம்.....
தொழும்புகள் செய்து பிழைத்து
உண்டு உறங்கி வாழ்வதனால்
ஒருபோதும் உயர்வு வரா!
இதை உணர்வானா “அவன்”?
நிலமிழந்து, நீரிழந்து
நீலவான் பரப்பிழந்து...
ஆட்டம் காணும் எதிரிக்காய்
எம்வீரர் நகர்வ பற்றி
நோட்டமிட வந்த துரோகியே!
குண்டர் படைக்காய் குண்டு சுமப்பவனே!
உன்னைச் சுமந்தமண் எரிவது நீதியா?
பெற்றவள் வயிற்றிலே பற்றுதே நெருப்பு.
பின்னரும்.....
பாதகர் படையுடன் தானேயுன் குடியிருப்பு
“உடல் ரத்தம் ஒரே ரத்தம்” ஆயிருந்தும்
உன்ரத்தம் மட்டுமேன் அர்த்தம் இழந்தது?
நீதிக்காய் மடிந்ததால் நம்வீரர் தியாகியாகின்றார்
எதிரி, தூதுக்காய் வந்தழித்ததனால் நீ “துரோகி” யாகின்றாய்
உளவு சொல்லி உழைத்ததால் நீ “உளவாளி”
உலகையே வெல்வதால் தமிழன் “பலசாவி”
காட்டிக் கொடுப்பவனே நாட்டில் முதலெதிரி
தேடிப்பிடித்து சுட்டெரிப்போம்!
“நண்டுக்கு வலைபோல” நாம் வாழ்ந்து
எதிரி; தூதுக்கு வருவோரை இனங்காண்போம்,
இனிவிடோம்!

● சுழநாதம்

09.06.95

நிலைப்படுகிற கற்பாக்கள்
நினைவாகிய கற்பாக்கள்

நெடுந்தாரம் பறந்துவிட்ட நீலவண்ணா!

ஊர் கூடி நின்று
 ஒப்பாரி வைத்துப் “பாடை”த்
 தேரேறிப் போவதோடு முடிவதல்ல...
 ஓர் வீரன் சாவு! வித்தியாசமானது!!
 வரலாற்றில் பதிந்து
 இருநூறு தசாப்தங்களின் பின்னும்
 தெரியப் போவது; அழியாதது!
 இனத்தின் இருப்பை நிலைப்படுத்த
 தங்கள் இறப்பை நிச்சயப்படுத்தியவர்களில்
 இவனும் ஒருவன்!
 நீலவண்ணன்.....
 நடுவீதியில் படுத்துக்கிடந்த
 சுடுகாட்டுப் பேய்களை விரட்டி
 நெடுந்தாரம் பறந்துவிட்ட வீரன்!
 பூநகரிப் பகை எரிய அணலேந்தி
 புகுந்து சமர் செய்து
 வானேறிச் சென்ற வரிவேங்கை!
 புங்குடுதீவு மண்தந்த புலிவீரன்
 கங்குலைக் கரைத்து
 காலையைப் புலரவைக்கும் வேளை
 எங்களைப் பிரிந்த நீலவண்ணா!
 சங்கடம் எதற்கு?
 சந்தோஷமாய்த் துயில் கொள்!
 சந்தநம் கொண்டெழ சந்ததி தயார்!
 சிங்களத் “தேரை”களை எரிப்போம்,
 இங்கொரு தேசத்தை அமைப்போம்.

● 1995

29. 00. 90

எந்தன் மண் எனக்கு வேண்டும்

வேல் அணைந்த காரணத்தால் உருகட்டு கட்டி
“வேலணை” என்றான என்னார் இன்று
வேதனையால் துடிக்கிறது. மதுரை மொத்தி
நெல் விளையும் இவ்வூரில் பிப்போ
ஷெல் விழுந்து தெறிக்கிறது. மதுரை
எழில் கொஞ்சம் மண்ணின்று
எதிரிகளின் கால்பட்டு
எழில் குன்றித் தவிக்கிறது. மதுரை
என்றாலும்
எந்தன் மண் எனக்கு வேண்டும்!
வந்த நாள் முதலாய் இந்தப் பூமியில்
குடியிருந்து குழைந்து விளையாடிய
அந்த மண் எனக்கு வேண்டும்.
தாய்நிலத்தில் முன்பெல்லாம்
கைவிசித் திரிந்ததும் கதைபேசி களித்ததும்
மெய்யாய் என்னுள்ளத்தைப்
பிச்செடுக்கிறதே எப்படித்தாங்குவேன்?
ஆதலால் தான் நான் சொல்வேன்
எந்தன் மண் எனக்கு வேண்டும்
கால் பதித்து நான் நடந்த உழியை
நீள் தெருக்கள் எங்கே?
நீண்ட வயல்வெளிகள் எங்கே?
ஆழக் கிணறோடு அம்மன் குளமெங்கே?
புல்வெளித் தரையேறி இளங்கன்றுகள்

மற்றொரு காரணம் என்ன?

துள்ளிவரும் காட்சியெங்கே?

எங்கே..... எங்கே.....

எழில் கொஞ்சம் என்னூர் எங்கே? உட்கொண்டி
 இருபத்தொருவேம்படி மரநிழலில் கைகொண்டி
 இருந்தாலே போதும் உட்கொண்டி உட்கொண்டி
 இருப்பவர் முகம் பார்த்து உட்கொண்டி
 வருபவர் களைப்பாறிச் செல்பவர் ஓராளம்!
 புரிகிறதா உங்களுக்கு? உட்கொண்டி உட்கொண்டி
 பாலை..... சுறா..... உட்கொண்டி
 பாதியுடல் நனைந்தபடி வெள்ளைக் கடற்கரை
 நீளக்கடலை நீந்திச் சென்று..... உட்கொண்டி
 ஏலமிட்டு வாங்கிவரும் உட்கொண்டி உட்கொண்டி
 எப்படி இருக்கும் தெரியுமா? உட்கொண்டி
 துடிதுடிக்க வாங்கிவந்த உட்கொண்டி
 தூயகறி உடன் சமைத்து மனமாய்மை உட்கொண்டி
 பிடிக்கும் பிடியிலே வயிறு உட்கொண்டி
 வெடிக்கும் போலிருக்குமே உட்கொண்டி
 இதையெல்லாம் இழந்தா நாம் உட்கொண்டி
 நிலலாமல் வந்தோம்? உட்கொண்டி
 கொள்ளி பிடித்தாற்போல் உட்கொண்டி
 கொளுத்தும் வெயிலினிலே போய்நின்று உட்கொண்டி
 துள்ளி மகிழ்ந்த வள்ளி காடெங்கே? உட்கொண்டி
 வனப்புயிசு சோலையெங்கே? உட்கொண்டி
 நெளிந்தாடும் தென்னைமர நிழலடியில் நாயிருந்து
 இளநீர் பறித்துத் தனைதீரக் குடித்ததனை
 எந்நெஞ்சு மறக்கும்? அதை எப்படி மறக்கும்?

சரவண முத்தர் காணிக்குள் சொல்லாமல் நுழைந்து
மாங்காய் மரத்திற்குக்.....
கல்லெறிந்து வீழ்த்திக் களவாடிச் சுவைப்பதில்
எத்தனை சுகம் இருக்கிறது தெரியுமா?
மாசிலா பெரியம்மா வீட்டு
முற்றத்து நாவலிலே முழுநாளாய்
பேசிக் களித்த பொழுதெங்கே?
புலராமல் போனதுவோ...?
மண்கும்பான் வயல்மேட்டில் விளையும்
நெல்மணிகள் வீட்டறையில் நிறைந்திருக்கும்.
ஏன்? அல்லைப்பிட்டி, மண்டைதீவுப் பக்கமிருந்து
எத்தனையோ காய்கறிகள் வந்திறங்கும்
புளியங்கூடல் சந்தையிலும் பலகறிகள்
கொள்ளை மலிவினிலே பூத்துப் போய்க் கிடக்கும்
நாரந்தனை சரவணைப் பக்கமெல்லாம்
ஊர்க்கோழிகள் முட்டையிடும்
யார் சொன்னது என்னுரை வளமில்லா
ஊரென்று?
மண்நிறைய வளம் பெருகும் பூமியிது
ஆறு பரப்புக் காணிக்குள் நூறுபனை நிற்கும்
என்னூரின் வளத்திற்கு.....
வேறு எது சான்று வேண்டும்?
விறகுக்கும் கங்கில் மட்டைக்கும்
விலை பேசியது கிடையாது
பன்னாடைக்குக் கூட இங்கே
என்னென்ன விலை சொல்வார்; இப்படியா வாழ்ந்தோம்?

என்னப்பா ஆச்சரியம்!
நீண்ட பனையெல்லாம்
தொங்கும்.....

நொங்கு இறக்கிப் பங்குபோட்டுக் குடித்து
பொங்கி மகிழ்ந்த எங்கள் இனிமை எங்குபோனது?
புழுக்கொடியல் பனாட்டு..... கிழங்கெல்லாம்
அலுக்க அலுக்கத் திண்டு களித்த
எங்கள் வளம் எங்கு போனது?
எல்லாமே இன்று நின்று போனதே!
என் செய்வேன்?
பெருங்குளத்து முத்துமாரி அம்மன்
திருவிழாக் கோலம் ஒரு நிலாக் காலம்தான்.
ஈரைந்து நான்நடக்கும் திருவிழா காண
ஊரைந்தும் திரண்டு வரும்.
மண்டைதிலிலிருந்து மணிகட்டிய
மாட்டு வண்டியில் சனக்கூட்டம் வந்திறங்கும்.
மடத்துவெளியைத் தாண்டி வரும் புங்குடுதீவு அடியார்கள்
விடிகாலையில் அம்மன் தேர் காணத் திரண்டிடுவர்
புளியங்கூடல் நாரந்தனைப் பக்கமும் இப்படித்தான்
கொடியேறிப் பத்தாம்நாள் தேர்காணும்
வீடிகாலை ஓர் வசந்தம்!
எல்லாம் இழந்தா நிலமாம் வந்தோம்.
எண்ணவே மனம் துடிக்கிறது.
என்றோ ஒருநாள் விடியும்.
ஒளிபெறுவோம்.

● 1994

பாரம் சுமந்த பறவை ஜோர்க்கின்!

சுதிரவன்
 தோற்றம் சிறியது. ஆற்றலோ பெரியது.
 சுதந்திரக் காற்றைக் குடித்தபடி
 சரியான பாதையில் சிறகடித்துப்
 பாரம் சுமந்த பறவை
 உரிமைக்காய் தன்னையே அர்ப்பணித்து
 உயர்ந்து நிற்கும் விடுதலைக் குருவி
 அனலைதீவு மண்தந்த அக்கினி
 ஜோர்க்கின்.
 தேக்கிய உணர்வில் தூக்கிய ஆயுதம்
 தடதடப்பது போன்றே சடசடக்கும் சுபாவம்!
 போருக்கே ஏற்ற தனிச் சிறப்பு... ..
 பொதிந்து கிடப்பினும் போர்க்குருவி போன்றவன்
 யாருக்கும் உதவும் அரிய கொடையாளி
 பேருக்கு ஏற்றாற்போல் ஒளிவீசும் விழிகள்
 கனன்று வீசும் விடுதலைக் காற்றாய்
 களங்களேறி உலா வந்து
 மண்ணின் எதிரிகளை முன்னின்று அறிந்தவன்.
 சுதிரவன் கண்ணுக்கு
 எதிரவன் படைகள் தூசு.
 எதிலும் மோதி நிமிரும் உறுதி மிக்கவன்!
 வைகறையின் வரவிற்காய்
 கடலேறி உலகின் திசைகூறி நிற்கும்
 குறிகாட்டி.
 திடம்கொண்ட சிறந்த படகோட்டி
 பகையெரிந்து "தமிழீழம்"
 முகையவிழும் முன்பே.....
 வீடைபெற்றுச் சென்ற வீரனே!
 வானேறி வாழும் வரிவேங்கையே.....!
 மானமேறி விட்டதும் மண்
 கண்ணுறங்கு! கனவின்கு நனவாகும்.

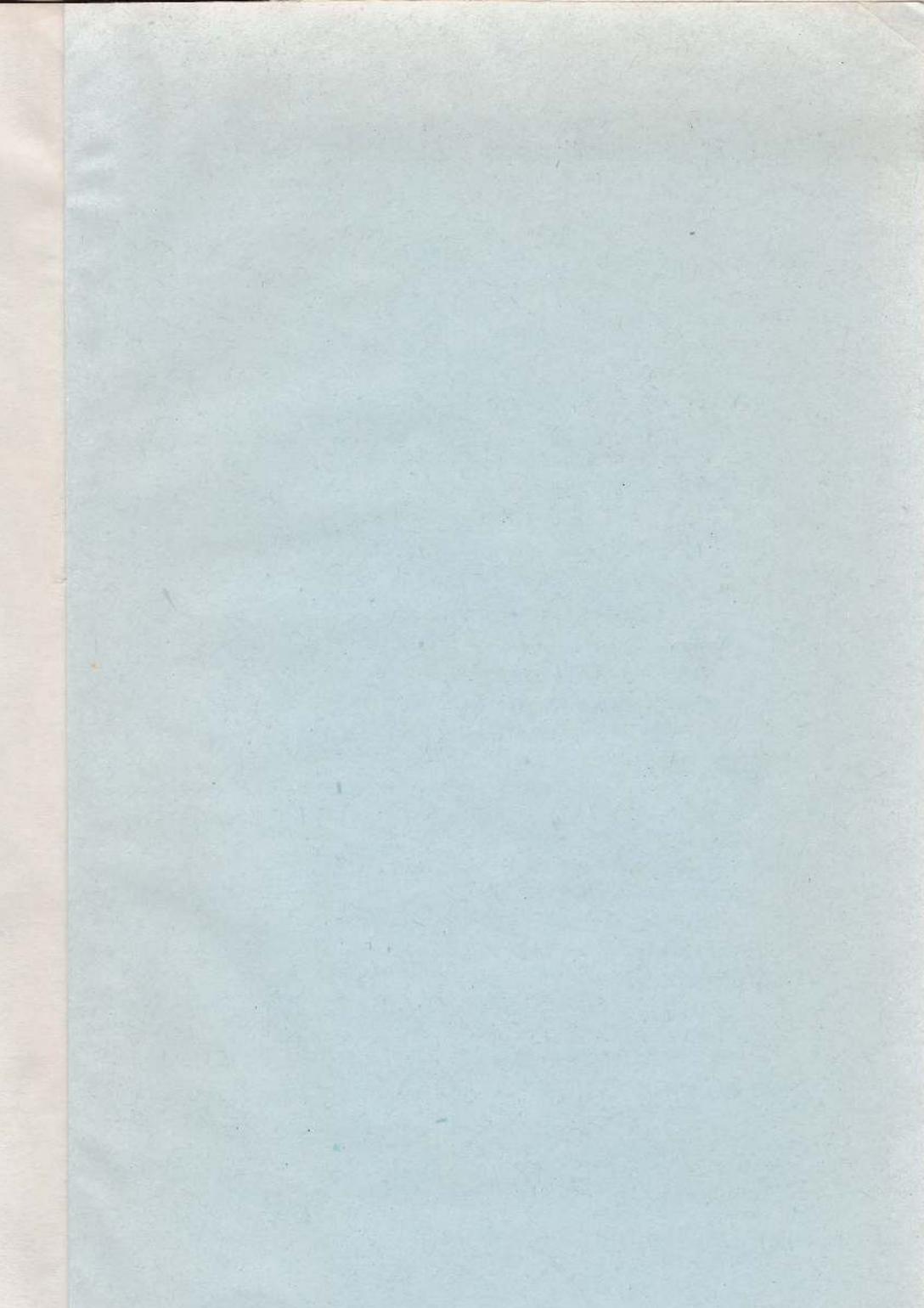
சண்டைக்கும் பின் மண்டியிட்டது மண்டைதீவு!

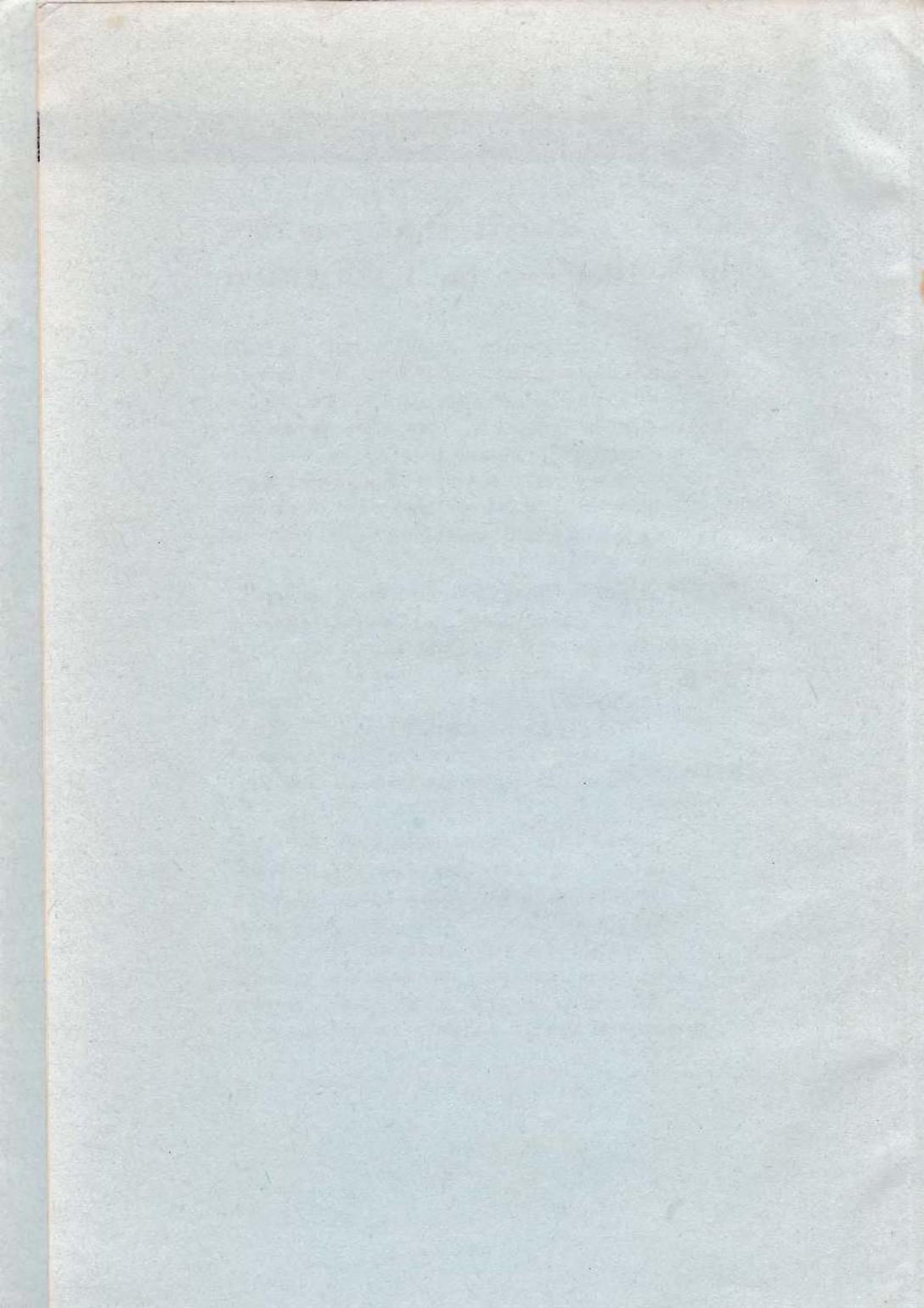
வெந்து போனதே..... வீழ்ந்து..... போனதே.....
வேங்கைகள் கால்களில் மண்டி யிட்டதே... ..
வந்து பாரடா... .. மண்டை திவெடா!
முந்தநாள் எங்களை மூர்க்கமாய் விரட்டியோர்
மின்னல் அடியிலே மண்ணில் இடிந்தனர்.
குந்தி யிருந்தவர் வாய்கள் பிளந்தனர்.
கண்டநம் மக்களோ காற்றில் மிதந்தனர்
கரையில் சூழ்ந்தவர்; ஊர்போகத் தவித்தனர்!

மிகையொலி வேகப் பருந்துகள் எங்கடா?
கக்கிடும் பிரங்கிப் படகுகள் எங்கடா?
வகைவகையாய்ப் பெற்றும் வேண்டும் போதுதவா
போர்க்கப்பல்கள் எதற்கு? அகழிக்குள் பூட்டிவை!
தகைமை யற்றவர்! தாக்குப் பிடிக்கவே
தகுதி யற்றவர் வேண்டி மடிந்தனர்!
பகைவர் என்னெடா? காலிற் தூசடா!
பாரினில் வேங்கைகள் வீரம் பேசடா!

வேங்கை வேந்தனே நெறிப் படுத்தினால்
வெல்வாரோ பகைவர்? வீழ்ந்தவர் நூறடா
மங்கிடா ஆயுதக் குவியலாம் அள்ளினர்.
மட்டில்லா மகிழ்விலே மண்மீட் டாடினர்.
எங்களின் வேலணைத் தீவதும் மீனாமாய்.
வென்று வேங்கைகள் மண்ணை யானாமாய்
கங்குல் கலைந்தொரு காலை புலருமாய்.
காத்துள்ளோம்! மீண்டும் ஊரது போகலாம்.

© சுழநாடு
1995

சிறுகுவிரித்து. உயரப்பறந்து தீரியும் சின்னப்பறவை

கவிஞர் வேலணையூர் கரேஸ்.
அகவையில் ... எனக்கு இளவல்
கனிதையில் எனக்கு சரியாசனத் தோழன்
எல்லோரும் நடந்து தேய்ந்த வரம்பில்
இவனின் யாதங்கள் படிவதில்லை.
தளக்கென்றோர் வழி சமைத்து
அதிலே இவனின் நடைபயணம்.
மாசிவாத வைகறையில்
பனியில் நனைந்த அழகு.
இவனது கவிதை.
மீசையரும்பும் வயதில்
அனைவருக்கும் "பெண்ணை" பெரிதென்பதும்
இந்தக் குயிலுக்கு
"மண்ணை" ஆராதனைக்குரியதானது.
தென்றலைப் புயலாக்கவும்
புயலைப் பூகம்பமாக்கவும்
ரசவாதம் கற்ற வார்த்தைக்குரியவன்
வேலணையூர் கரேஸ்

புதுமை இரத்தீகைதுரை